

Raport de Evaluare Participativă 2010

A fi refugiat

Cum trăiesc refugiații și solicitanții
de azil în Europa centrală

Raport de Evaluare Participativă 2010

A fi refugiat

Cum trăiesc refugiații și solicitanții
de azil în Europa centrală

Publicat de Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați
Reprezentanța Regională pentru Europa Centrală
Budapesta, 2011

Fotografiile din această publicație au scop ilustrativ; ele nu reprezintă în mod necesar persoanele la care se face referire în raport. Toate fotografiile au fost realizate recent, în Europa Centrală.

Numele fotografiilor care au surprins imaginile din raport sunt menționate pentru fiecare fotografie în parte. Numele solicitanților de azil, al refugiaților și al altor persoane de interes pentru UNHCR au fost modificate din rațiuni de protecție.

Cuprins

Cuvânt înainte	7
Bulgaria	9
Metodologie	10
Nicăieri ca acasă	10
E greu să găsești un loc de muncă	11
Spune-mi cu cine te împrietenești, ca să-ți spun cât de integrat ești	12
Fără lapte rece azi, fără apă caldă mâine.....	12
În spatele gratiilor pentru că a cerut azil	13
Îmbunătățiri pentru solicitanții de azil.....	13
Îmbunătățiri pentru refugiați	14
Recomandări	14
Date statistice.....	15
Republica Cehă	17
Metodologie	18
Procedurile de azil sunt considerate lungi și neclare	18
Lunga perioadă de incertitudine își cere prețul	19
Un dram de sensibilitate poate face minuni	20
Asistența medicală este în continuare inaccesibilă pentru mulți solicitanți de azil și refugiați.....	20
Solicitanții de azil vulnerabili se confruntă cu condiții necorespunzătoare	21
Refugiații sunt confrunțați cu dificultăți cronice în găsirea unei locuințe	21
Refugiații lipsesc de la cursurile de limba cehă	22
Îmbunătățiri pentru refugiați și solicitanții de azil	23
Recomandări	24
Date statistice.....	25
Ungaria	27
Metodologie	28
Nu sunt paturi pentru bebeluși, nu sunt păaturi pentru iarnă	28
Școala, cel mai bun loc pentru integrare.....	29
Refugiații trebuie ajutați pentru a se ajuta singuri	30
Arestați pentru că au solicitat azil.....	30
Preocupări legate de relele tratamente suferite în detenție.....	31
Îmbunătățiri pentru solicitanții de azil.....	32
Recomandări	32
Date statistice.....	33
Polonia	35
Metodologie	36
O primire mai rece	36
Și copiii unde se joacă?	36
Școlile continuă să-și îmbunătățească serviciile	37
Pierduți și derutați	38
Centre de recepție bune și pentru gândaci	39
Diversitatea hranei poate fi îmbunătățită.....	39
Solicitanții de azil și refugiații îngrijorați de calitatea asistenței medicale	39
Programe de integrare care nu își ating ținta	40
Un loc pe care să-l numești „acasă” este încă departe	40
Locuri de muncă legale încă inaccesibile.....	41
Îmbunătățiri pentru solicitanții de azil și refugiați	42

Recomandări	42
Date statistice.....	43
România	45
Metodologie	46
„Ne-au salvat viața”	46
„Cum pot să îmi spună că mă pot întoarce în Irak?”	47
Cei bolnavi și cei săraci.....	47
Așteptând să fie înțeleși	48
În așteptarea unei noi țări.....	49
Dezamăgiți, refugiații relocați se retrag din procesul de integrare	49
Integrarea începe cu nevoile primare... ..	50
Îmbunătățiri pentru solicitanții de azil și refugiați	50
Recomandări	51
Date statistice.....	51
Slovacia	53
Metodologie	54
Centrele de recepție, cu bune și rele.....	54
Internetul ajută la alungarea senzației de izolare.....	54
Prezentarea documentelor de identitate nu ajută întotdeauna	55
O calitate mai bună a interpretării este necesară în toate sectoarele	55
Protecția subsidiară - o protecție fără certitudini	56
Oamenii sunt dornici să participe la cursuri de limbă structurate.....	57
Provocări pentru solicitanții de azil copii.....	57
Îmbunătățiri pentru solicitanții de azil și refugiați	57
Recomandări	58
Date statistice.....	59
Slovenia	61
Metodologie	62
Integrarea pas cu pas.....	63
Câștigarea existenței	63
Învățarea limbii este cheia către integrare.....	63
Sentimentul de siguranță e plăcut. Ar fi și mai plăcut să ne simțim și bineveniți.....	64
Așteptând, așteptând, așteptând.....	64
În „Casa azilului” din Ljubljana nu te simți întotdeauna ca acasă.....	65
În așteptarea libertății	66
Îmbunătățiri în 2010.....	66
Recomandări pentru protecția refugiaților.....	67
Recomandări pentru procedura de azil.....	67
Date statistice.....	67
Sistemele de Azil în Europa Centrală	68

Cuvânt înainte

Prezentul raport asupra Evaluării Participative realizate de Reprezentanța UNHCR pentru Europa Centrală prezintă o sinteză a situației solicitanților de azil, refugiaților și persoanelor care beneficiază de protecție subsidiară în regiune, în baza declarațiilor acestora consemnate de către reprezentanții UNHCR și alți membri ai echipelor de cercetare, în anul 2010.

Evaluările participative, parte a angajamentului UNHCR față de o abordare integratoare a aspectelor legate de vârstă, gen și diversitate (AGDM), urmăresc să capteze și integreze opiniile și experiențele femeilor, bărbaților, băieților și fetelor de diferite vârste și etnii în eforturile dedicate planificării și susținerii cauzei acestora. Procesul are ca scop identificarea nevoilor, aspectelor care necesită îmbunătățire și schimbul de bune practici.

Echipele Multi-Funcționale formate din reprezentanți ai guvernelor, organizațiilor neguvernamentale (ONG-uri) și UNHCR au vizitat zeci de locații din șapte țări din Europa Centrală. Ele au organizat discuții în cadrul unor focus grupuri, interviuri individuale și au observat situația și starea solicitanților de azil și refugiaților din numeroase locații. În unele țări, refugiații au completat și chestionare.

Fiecare echipă a elaborat un raport național cu o listă de recomandări referitoare la arile cheie ce necesitau rezolvare. Pentru că acest proces a demarat în Europa Centrală în 2005, multe dintre problemele semnalate de refugiați și solicitanți de azil au fost deja soluționate prin eforturile concertate ale guvernelor și ONG-urilor care au dat curs recomandărilor prezentate în rapoartele din anul anterior.

Fiecare capitol de țară a inclus un rezumat al principalelor îmbunătățiri realizate – drept mărturie a angajamentului asumat de guverne de a ameliora modul în care îndeplinesc obligațiile privind protecția internațională a persoanelor ce fug din calea violenței și persecuției și a eficienței procesului de evaluare participativă pe care l-am construit în decursul anilor.

În anul 2010, am asistat la o mai bună informare a solicitanților de azil și refugiaților cu privire la procedurile de azil și modul în care pot avea acces la servicii medicale și de altă natură în unele țări. Accesul la internet este acum posibil într-un număr mai mare de centre de recepție și sunt puse la dispoziție mai multe activități și locuri de joacă pentru copii. Am observat în plus și că unele guverne și ONG-uri fac demersuri proactive pentru a ajuta comunitățile gazdă să îi înțeleagă mai bine pe noii locuitori, prin organizarea de evenimente culturale sau popularizarea informațiilor despre deschiderea unor noi centre de recepție. Persoanele care beneficiază de protecție subsidiară din unele țări au acum acces la programe de integrare sau centre de recepție rezervate anterior doar refugiaților.

Cu toate acestea, așa cum și vocile refugiaților și solicitanților de azil au exprimat în acest raport, preocupări importante continuă să se manifeste. Accesul la locuințe și locuri de muncă rămâne principala preocupare în toate țările din regiune, iar în unele țări refugiații și persoanele care beneficiază de protecție subsidiară se confruntă cu riscul de a și pierde locuința – chiar și în cazul celor care trăiesc în Europa Centrală de mai mulți ani. În majoritatea cazurilor, se relevă necesitatea unor programe mai bine sistematizate și coordonate pentru susținerea integrării, implicarea diferitelor structuri și coaliții guvernamentale, a societății civile, inclusiv a grupurilor religioase, diversilor agenți economici și organizații comunitare.

Un număr din ce în ce mai mare de solicitanți de azil sunt luați în custodie publică, fie ca urmare a unor politici mai dure aplicate la nivel național, fie din cauza facilităților necorespunzătoare de cazare în regim deschis, care determină trimiterea în custodie publică a solicitanților de azil. În același timp, solicitanții de azil și refugiații își duc propria luptă pentru a se face înțeleși în toate aspectele vieții lor, în condițiile disponibilității limitate a serviciilor de interpretare.

Persoanelor cărora li s-a acordat protecție subsidiară se confruntă în continuare cu perioade mai lungi de incertitudine sau cu perioade scurtate de valabilitate a vizelor și au acces la mai puține servicii, chiar și atunci când provin din țări afectate de conflicte prelungite. Între timp, statisticile ne arată că în regiune se manifestă o tendință din ce în ce mai accentuată de a se acorda protecție subsidiară în detrimentul statutului de refugiat – ceea ce face ca imperativul îmbunătățirii condițiilor oferite acestei categorii de persoane din ce în ce mai numeroase în regiune să devină și mai urgent.

Gottfried Koefner
Reprezentanța Regională pentru Europa Centrală
Budapesta, noiembrie 2011

Bulgaria

Deși criza economică a lovit în plin Bulgaria în anul 2010, refugiații care și-au găsit o nouă casă aici au beneficiat de șanse mai bune de a munci pentru companii naționale și internaționale, ca rezultat al unei mai bune înțelegeri a drepturilor acestora în rândul angajatorilor. Un alt semnal pozitiv este faptul că refugiații și alte persoane care beneficiază de protecție internațională își cunosc astăzi, mai bine decât în trecut, drepturile la asistență medicală. Veștile bune se opresc însă aici. Echipa de cercetare care a lucrat pentru acest raport a constatat că sunt necesare multe alte îmbunătățiri pentru ca integrarea refugiaților să se transforme într-o poveste de succes. Ajutorul guvernamental acordat refugiaților pentru găsirea unor locuințe și învățarea limbii bulgare nu este suficient; mamele singure și persoanele în vârstă se confruntă cu cele mai mari dificultăți în depășirea acestor obstacole. Pentru mulți refugiați, chiar și vaccinarea copiilor se poate dovedi un obiectiv de neatins.

Datorită poziției sale în sud-estul Europei, la frontiera externă a UE, lupta împotriva migrației clandestine este una dintre prioritățile de pe agenda guvernului bulgar. Cu toate acestea, polițiștii de frontieră din această țară dau dovadă de un comportament exemplar în ceea ce privește admiterea pe teritoriu a solicitanților de azil. La frontieră sunt disponibile informații în mai multe limbi. Din păcate, acolo se și oprește caracterul model al sistemului existent. Înregistrarea cererilor de protecție depuse de către Agenția de Stat pentru Refugiați (ASR) este deseori întârziată, iar locurile de cazare disponibile sunt insuficiente și prost coordonate astfel încât mulți solicitanți de azil sfârșesc în custodie publică. Numărul persoanelor aflate în custodie publică și durata acestui tratament variază, dar la momentul realizării cercetării pentru acest raport, la finele anului 2010, constatările au arătat valori ridicate. Serviciile de interpretare, care ar trebui să reprezinte o punte ce ajută la depășirea barierelor lingvistice între solicitanții de azil și personalul din centrele de custodie publică, polițiștii de frontieră sau alți oficiali guvernamentali care procesează cererile de azil, sunt de foarte proastă calitate sau lipsesc cu desăvârșire. Condițiile de trai, cum ar fi igiena, hrana pentru bebeluși, femeii însărcinate și cei cu probleme de sănătate au fost evaluate ca fiind sub standardele internaționale și ale UE.

Metodologie

Abordarea integratoare a aspectelor de vârstă, gen și diversitate (AGDM) ce fundamentează acest raport urmărește să asigure unui spectru larg de solicitanți de azil, refugiați și persoane care beneficiază de alt tip de protecție posibilitatea de a-și face auzită vocea, strângând de la aceștia relatări ale propriilor experiențe și perspective asupra vieții în Bulgaria. A fost constituită o Echipă Multi-Funcțională (EMF) care să intervieze acești oameni în diferite locații, având în componență personal al Reprezentanței UNHCR din Bulgaria, reprezentanți ai Agenției de Stat pentru Refugiați (ASR) și ai diferitelor organizații neguvernamentale care lucrează cu refugiați, inclusiv Crucea Roșie națională, Comitetul Helsinki din Bulgaria, Consiliul Femeilor Refugiate și Asociația pentru Integrarea Refugiaților și Migranților.

În anul 2010, EMF a interviuat solicitanții de azil și titularii unei forme de protecție, în perioada

mai–septembrie 2010. Interviuurile au avut loc în centre de recepție din Banya (estul Bulgariei) și din Sofia, în centrul de cazare pentru străini din Busmantsi, precum și în orașele Sofia și Sliven în care trăiesc refugiați.

Solicitanții de azil intervieuați erau la origine din Afganistan, Algeria, Irak, Iran, Liban, Maroc, Sudan, Camerun, Yemen și Siria. Refugiații recunoscuți și cei cu statut umanitar proveneau din Afganistan, Albania, Irak, Tanzania, Palestina și Etiopia. Solicitanți de azil și refugiați apatrizi au fost și ei intervieuați pentru elaborarea acestui studiu.

În majoritatea cazurilor, interviurile în grup au fost realizate cu trei până la zece persoane în funcție de diferitele subgrupuri de statut legal, vârstă și gen. Interviuurile individuale au fost luate și copiilor solicitanți de azil aflați în detenție. EMF a folosit trei tipuri de chestionare pentru a structura discuțiile.

Dintre cele 170 de persoane interviuate, 28 au fost copii ai solicitanților de azil și refugiaților și doi minori neînsoțiți. Dintre cei 52 de adulți cu un statut de protecție consultați pentru acest raport, 25 au fost femei. Un număr de 74 dintre cei 88 solicitanți de azil intervieuați au fost bărbați. Un număr de șapte persoane care au luat parte la studiu au fost cu vârsta de peste 55 de ani.

© UNHCR/I. Grigorov

Nicăieri ca acasă

Odată recunoscuți, refugiații mai au un drum lung de parcurs înainte de a deveni parte a societății bulgare, iar echipa de cercetare a identificat numeroase provocări în procesul de integrare. ASR organizează Programul Național pentru Integrarea Refugiaților, fiind astfel deja cu un pas înaintea multor țări europene. Dar sprijinul acordat nu satisface întotdeauna nevoile celor care încearcă să își construiască o nouă viață în Bulgaria. ASR recunoaște nevoia de îmbunătățire și a încheiat parteneriate cu numeroase ONG-uri, cum ar fi Consiliul Femeilor Refugiate din Bulgaria, pentru conceperea unor măsuri de integrare mai bune. În anul 2010, Consiliul a devenit membru al Comisiei de Integrare a Programului pentru Integrarea Refugiaților și a început să primească procesele verbale ale respectivelor adunări.

În continuare sunt necesare și alte îmbunătățiri. Alocația pentru locuințe trebuie să joace un rol important în sprijinirea refugiaților care nu își permit un apartament, să găsească un loc decent în care să locuiască, și să se bucure de un sentiment de stabilitate, în special în primii ani ai prezenței lor în țară. Refugiații consultați pentru acest raport au afirmat că alocația, încasată în cele din urmă, este prea mică pentru a acoperi chiria și costul utilităților în condițiile pieței. Anumite grupuri interviuate separat, cum ar fi femeile singure și persoanele cu familii numeroase, au raportat că decalajul între valoarea alocației pentru locuințe și chiria la prețul pieței se accentuează. Estabraq Moaddel, o mamă singură din Irak, în jur de 30 de ani, și-a descris situația pentru UNHCR. Deși trăiește în Bulgaria de mai bine de doi ani împreună cu fetița ei, abia a putut să învețe un pic de bulgară, și cu atât mai puțin

să își găsească un loc de muncă pentru a se întreține singură. D-na Moaddel a fost obligată să trăiască într-un apartament alături de mai mulți bărbați singuri cu vârste între 20 și 30 de ani. Din punct de vedere cultural, acest lucru este total nepotrivit pentru ea, mai ales că poate deveni astfel vulnerabilă la abuz. Bărbații erau cei care plăteau chiria și cumpărau de mâncare, iar femeia trebuie să gătească și să facă curățenie în schimb. Înscrierea ei în Programul Național de Integrare nu a adus sentimentul de stabilitate pe care și-l dorea. „Aș vrea să am un soț care să mă protejeze”, ne-a declarat ea.

E greu să găsești un loc de muncă

Găsirea unui loc de muncă decent nu este cu nimic mai ușoară decât găsirea unei locuințe în afara centrului de recepție. Conform declarațiilor colectate, singurele locuri de muncă pe care refugiații le-au putut găsi erau fie cu jumătate de normă, fie pe perioadă determinată și fără contracte de muncă și asigurări sociale și de sănătate. Un număr considerabil de refugiați au semnalat faptul că și-au pierdut locurile de muncă din cauza crizei economice din 2010. Din perspectiva lor, serviciile convenționale de ocupare a forței de muncă din cadrul Ministerului Muncii și Politicilor Sociale nu au reușit să găsească o rezolvare pentru această problemă. Conform celor declarate reprezentanților UNHCR, nu au beneficiat de locuri de muncă corespunzătoare sau cursuri de formare profesională care să le faciliteze găsirea unui loc de muncă. În plus, refugiații s-au confruntat cu mari probleme în a obține documente justificative ale calificărilor dobândite în țările lor de origine pentru că serviciile de ocupare a forței de muncă nu au mecanismele necesare de recunoaștere a diplomelor străine. Unii refugiați au fost obligați să recurgă la migrația sezonieră către alte state UE pentru a-și găsi un loc de muncă.

Privind și partea plină a paharului, angajatorii locali și internaționali din Bulgaria sunt mai bine informați despre drepturile refugiaților la muncă decât erau acum câțiva ani, iar refugiații află cu surprindere și bucurie că firmele sunt acum mai dispuse să îi angajeze.

Refugiații se confruntă însă în continuare cu provocări legate de accesul la asistență medicală, deși s-au produs unele îmbunătățiri. Unii medici generaliști au devenit cunoscuți pentru refuzul de a trata refugiați, mai ales atunci când aceștia din urmă nu erau însoțiți de un translator. Alții medici nu cunosc drepturile refugiaților, care sunt incluși în sistemul de sănătate bulgar și beneficiază de îngrijire gratuită. Pe de altă parte, refugiații și alte persoane ce beneficiază de o formă de protecție internațională, de cele mai multe ori, nu știu nimic despre sistemul gratuit de asistență medicală. Există semnale clare că proporția refugiaților ce solicită în mod activ asistență pentru soluționarea problemelor legate de accesul la sistemul de sănătate, este mai mare decât în anii anteriori.

Spune-mi cu cine te împrietenești, ca să-ți spun cât de integrat ești

Discuțiile de grup cu femeile refugiate au adus la lumină provocările specifice genului în materie de integrare. Deși bărbații au considerat metodologia folosită în cursurile de limba bulgară ca nefiind foarte utilă, femeile cu copii mici nici măcar nu au putut să participe la cursurile organizate de ASR în cadrul Programului Național de Integrare pentru că nu au la dispoziție aranjamente de îngrijire a copilului. După cum și situația Dnei. Estrabaq Moaddel o arată, nevoia de a-și îngriji fetița a făcut imposibilă dobândirea de cunoștințe de limba bulgară pentru a deveni independentă de grupul de tineri bărbați singuri care îi plătesc în prezent cazarea și masa. O altă preocupare exprimată de refugiate a fost lipsa contactelor sociale, un indiciu al faptului că procesul de integrare nu a avansat prea mult.

Integrarea nu este un proces deloc ușor pentru vârstnici. Bărbații și femeile cu vârsta de peste 55 de ani au și mai mari probleme când vine vorba de a avea o viață socială, se simt izolați și nesiguri. Vârstnicii au semnalat, mai des decât celelalte grupuri, că nu s-au putut bucura de toate drepturile lor, de la asistență medicală la locuințe și găsirea unui loc de muncă. Pentru marea lor majoritate, familiile și rudele sunt cei care le asigură mare parte a alimentelor și altor articole primare. În cazul celor care nu beneficiază de rețele de sprijin în propriile lor comunități, perspectiva este una sumbră.

La cealaltă extremă a intervalului de vârstă, solicitanții de azil cu vârsta de 17 ani și mai tineri, ajung în final să fie înscriși la școli, iar cursurile de limbă organizate în centrele de recepție par să dea roade. Din nefericire însă, unii copii s-au retras de la școală din diferite motive – fie că erau demoralizați de faptul că au fost plasați în clase inferioare vârstei lor sau pentru că familiile lor avea nevoie de ei pentru a-și câștiga traiul sau să aibă grijă de frații mai mici. Lipsa asistenței de specialitate pentru acești copii parte să aibă și ea un rol. Unii copii s-au plâns de faptul că nu pot să țină pasul cu programa. Echipa de cercetare a mai constatat că unele servicii medicale importante, cum ar fi vaccinarea, nu sunt disponibile pentru toți copiii.

Fără lapte rece azi, fără apă caldă mâine

În general, centrele de recepție pentru solicitanți de azil din Bulgaria nu au reușit încă să se ridice la standardele stabilite de Uniunea Europeană. Nu există mașini de spălat, iar acolo unde există ele nu funcționează bine întotdeauna, iar astfel solicitanții de azil nu pot să își spele periodic hainele. „Nu există un frigider”, ne-a spus cu amărăciune Yaghoub Tehrani, un solicitant de azil din Iran, nemulțumit de condițiile dintr-un centru de recepție. „Din cauza asta trebuie să merg la piața în fiecare zi, dar nu am bani de bilet de autobuz”. Solicitanții de azil femei au reclamat, în timpul discuțiilor în grup cu echipa de cercetare, că nu există hrană pentru bebeluși.

Condițiile de igienă din centrele de recepție au fost evaluate ca fiind inferioare standardelor și par să se înrăutățească. De la momentul realizării evaluării participative în iulie 2010, UNHCR a aflat că apa caldă este acum disponibilă doar în timpul orelor de program. Ce aranjamente sunt făcute pentru spălarea în afara acestui program limite este în continuare neclar.

” Nu există un frigider. Din cauza asta trebuie să merg la piața în fiecare zi, dar nu am bani de bilet de autobuz.”

În spatele gratiilor pentru că a cerut azil

Cei care se află în centrele de recepție o duc mult mai bine decât alți solicitanți de azil care sunt în custodie publică perioade îndelungate de timp. Acest lucru se datorează uneori faptului că nu există o coordonare suficientă între diferitele autorități și, deseori, întârzierilor importante în înregistrarea cererilor de azil. Uneori ASR nu are capacitatea de a pune la dispoziție toate locurile necesare într-un centru de recepție cu regim deschis, așa că mulți solicitanți de azil sunt transferați către Centrul Special pentru Cazarea Temporară a Străinilor din Busmantsi, în apropierea aeroportului din Sofia. „Am stat în Busmantsi mai bine de o lună. Pentru mine a fost ca la închisoare”, ne-a spus Kathem Al-Rassam, un solicitant de azil din Irak.

De la momentul organizării interviurilor în scopul prezentului raport, perioada de timp pe care solicitanții de azil din acest stat membru al UE o petrec în custodie publică pare să se fi prelungit considerabil, unii oameni ajungând să petreacă chiar și câteva luni în custodie publică.

Centrul de custodie publică din Busmantsi are o reputație proastă și datorită lipsei serviciilor de interpretare pe care autoritățile ar trebui să le pună la dispoziție. Persoane nevoite să relateze evenimentele personale și deseori sfâșietoare ale fugii lor trebuie să mulțumească cu un rezumat foarte scurt transmis în comunicarea lor cu autoritățile. Lipsa interpreților profesioniști a fost semnalată ca fiind o mare problemă la frontieră, în centrul de custodie publică al Direcției pentru Migrație și în instanțe. „Când mi-au cerut să semnez traducerea, am găsit în ea lucruri pe care nu le spuseseam”, a declarat Mehrdad Mozafar, un solicitant de azil singur din Iran. „Așa că nu am semnat”.

Îmbunătățiri pentru solicitanții de azil

EMF urmărește problemele de interes pentru solicitanții de azil prin intermediul evaluării participative de câțiva ani. Mulțumită unei monitorizări permanente, aspecte foarte concrete ale vieții de zi cu zi în Bulgaria au fost îmbunătățite pentru solicitanții de azil. Iată câteva dintre îmbunătățirile remarcate în 2010.

- Dacă bați la ușa Bulgariei, la frontieră, pentru a solicita azil, primești acum informații mai multe și mai corecte despre proceduri și despre protecția refugiaților decât în trecut. Aceste informații sunt disponibile în limbile bulgară, arabă, dari, engleză, franceză, kurdă, pashtu, somaleză și turcă.
- Odată ce un solicitant de azil a ajuns într-unul dintre centrele ASR, înregistrarea acestei persoane se poate face fără întârziere, o problemă cu un impact important în trecut.
- Perioada în care Bulgaria ține în custodie publică solicitanți de azil a fost scurtată în 2010 pentru că ASR a început să transfere periodic solicitanții de azil din centrele de custodie publică în centrele de recepție cu regim deschis. Acest lucru este mai ales valabil în cazul Centrului Special pentru Cazarea Temporară a Străinilor din Busmantsi, unde durata custodiei publice pentru familiile cu copii și mame a fost redusă considerabil. (De la momentul realizării evaluării, această tendință a fost inversată în zonele de frontieră unde, conform rapoartelor, poliția de frontieră a prelungit custodia publică a solicitanților de azil care au intrat ilegal în țară. Acest lucru a dus, în anumite cazuri, la întârzieri îngrijorătoare în înregistrarea cererilor de protecție de către ASR).

Îmbunătățiri pentru refugiați

EMF a constatat anumite evoluții pozitive în ceea ce privește refugiații în anul 2010:

- Refugiații, în general, sunt mai conștienți de drepturile pe care le au, mai ales în ceea ce privește asistența medicală, domeniu în care au început să caute în mod mai proactiv asistență.
- Angajatorii sunt mai bine informați cu privire la dreptul la muncă al refugiaților și se arată mai dispuși să îi angajeze.
- Refugiații au mai multe oportunități de a munci în companii locale sau internaționale, cum ar fi lanțuri de supermarketuri, față de trecut, când erau forțați să se bazeze doar pe numărul redus și puținele domenii în care se ofereau locuri de muncă străinilor sau doar în cadrul propriilor comunități etnice.
- ASR a început să stabilească legături și să facă apel la organizațiile comunității de refugiați (cum ar fi Consiliul Femeilor Refugiate din Bulgaria) pentru a îmbunătăți asistența pentru integrare. Ele organizează acum evenimente culturale împreună, consultări pentru solicitanții de azil și țin evidența participării persoanelor vulnerabile în programul de integrare.

Angajatorii sunt mai bine informați cu privire la dreptul la muncă al refugiaților și se arată mai dispuși să îi angajeze.

Recomandări

- Prevenirea luării în custodie publică a solicitanților de azil în Centrul Special pentru Cazarea Temporară a Străinilor din Busmantsi prin intermediul unui transfer rapid către centrele de recepție ale ASR.
- Asigurarea unui acces neîngrădit al persoanelor în căutare de protecție internațională la frontieră prin asigurarea disponibilității informațiilor, într-o formă ușor de înțeles pentru solicitanții de azil și a serviciilor de interpretare de calitate, atât la frontieră cât și în Centrul Special pentru Cazarea Temporară a Străinilor din Busmantsi.
- Evitarea întârzierilor în înregistrarea cererilor de protecție de către ASR prin modificarea legislației și un transfer rapid către Centrele de Înregistrare a Recepției din subordinea ASR.
- Furnizarea unor informații de mai bună calitate, mai comprehensive și mai ușor de înțeles solicitanților de azil aflați în custodie publică astfel încât să poată înțelege procedura și să își cunoască toate drepturile.
- Îmbunătățirea calității procedurii de azil, prin servicii de interpretare furnizate de profesioniști ce își înțeleg pe deplin rolul imparțial de facilitatori ad literam ai comunicării.
- Furnizarea de consiliere juridică gratuită, la momentul oportun, astfel încât solicitanții de azil să își înțeleagă situația și să se bucure de toate drepturile pe care legea națională li le conferă.
- Renovarea încăperilor și spațiilor comune din centrele de recepție. Funcționarea mașinilor de spălat/spălătoriei, frigiderelor și aparatelor de gătit trebuie să fie o practică standard.

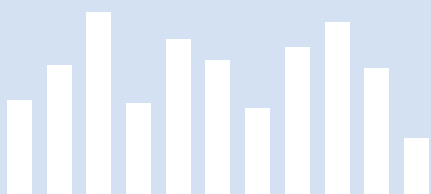

- Asigurarea și menținerea standardelor de igienă primară – apă caldă, dezinsecție și curățenie generală – în centrele de recepție.
- Dezvoltarea unor alternative privind cazarea solicitanților de azil în afara centrelor de recepție pentru a acoperi mai bine nevoile individuale.
- Accelerarea demersurilor pentru deschiderea Centrului de Tranzit din Pastrogor (în apropierea frontierei cu Turcia) pentru a preveni statutul de „om al străzii” și perioadele excesiv de lungi de custodie publică în cazul solicitanților de azil.
- Majorarea ajutorului financiar (în prezent echivalentul a 32 euro pe lună) acordat solicitanților de azil și refugiaților astfel încât să își poată acoperi nevoile primare. Acordarea de pachete suplimentare de alimente ca parte a Programului Național de Integrare.
- Fondul Național al Asigurărilor de Sănătate și ASR trebuie să își coordoneze eforturile într-o manieră mai sistematică pentru a se asigura că toți solicitanții de azil și refugiații au acces la asistență medicală atunci când au nevoie de aceasta.
- Persoanele cu probleme medicale grave trebuie să beneficieze de medicația corespunzătoare, atât în timpul procedurii de azil, cât și o perioadă rezonabilă de timp după recunoașterea statutului de refugiat.
- Fondul Național al Asigurărilor de Sănătate și ASR trebuie să informeze solicitanții de azil și refugiații despre accesul la asistență medicală prin intermediul unor materiale informative simple. Furnizorii de servicii de asistență medicală trebuie să își instruiască personalul propriu cu privire la drepturile acestor pacienți.
- Stabilirea datelor principale care trebuie să formeze profilul refugiaților recunoscuți din țară pentru a proiecta mai bine măsurile de integrare. Situația persoanelor cu statut de refugiat sau umanitar trebuie analizată din perspectiva locuințelor, educației, deprinderilor lingvistice, locurilor de muncă, asistenței medicale și asistenței sociale.
- Activitățile orientate de integrare trebuie să fie puse la dispoziția refugiaților recunoscuți indiferent de vârstă, situația socială sau starea lor de sănătate. Organizarea unor servicii de integrare adecvate pentru refugiații vulnerabili.
- Asigurarea disponibilității Programul Național de Integrare și în afara capitalei Sofia, în localitățile de reședință ale refugiaților.
- Îmbunătățirea calității și flexibilității cursurilor existente de limba bulgară, inclusiv pentru solicitanții de azil sau refugiații cu obligații de familie.
- Numirea rapidă a reprezentanților legali ai minorilor neînsoțiți ce solicită protecție.
- Asigurarea faptului că toți copiii refugiați frecventează cursuri de limba bulgară și școli, consilierea părinților pentru a preveni abandonul școlar în rândul copiilor și îmbunătățirea interacțiunilor cu copiii din școlile locale.
- Asigurarea faptului că nevoile specifice de sănătate, timp liber sau educaționale ale fiecărui copil refugiat sunt acoperite.
- Implicarea refugiaților, inclusiv a celor organizați în comunități, în procesul administrativ din centrele de recepție pentru a intensifica participarea.
- Combaterea rasismului și xenofobiei prin intermediul dialogului național și campaniilor orientate de informare care să promoveze atitudini pozitive față de persoanele care au nevoie de protecție internațională.

Date statistice

S-a observat o creștere cu 20% a numărului cererilor de azil depuse în Bulgaria în anul 2010, 1.025 de persoane înaintând cereri de protecție internațională, față de doar 853 de astfel de cereri în 2009 și 746 în anul 2008. Această tendință s-a inversat în 2011. Principalele țări de origine ale solicitanților de azil în 2010 au fost Irak și Armenia. De asemenea, s-a înregistrat un număr mai mare de apatrizi care au solicitat protecție.

Pe de altă parte, numărul de persoane recunoscute ca refugiați și al celor cărora li s-a acordat protecție subsidiară în anul 2010 a scăzut. Doar 20 de persoane au fost recunoscute drept refugiați în anul 2010, față de 39 în 2009. Numărul persoanelor care au beneficiat de protecție complementară a scăzut și el cu 48% de la 228 în 2009 la 118 în 2010.

Republica Cehă

Găsirea unui loc de muncă și a unui loc de trai decent sunt preocupări majore pentru mulți solicitanți de azil și alte

persoane care beneficiază de protecție internațională în Republica Cehă. În ciuda problemelor cu care se confruntă centrele de cazare pentru refugiați care oferă doar servicii limitate, anul 2010 a fost anul unor modificări legislative care au permis accesul la aceste servicii de cazare și persoanelor vulnerabile cărora le-a fost acordată protecție subsidiară, oferindu-le o scurtă perioadă „tampon” înainte să fie nevoite să își găsească o locuință pe piața liberă. Între timp, copiii separați trăiesc într-o zonă izolată în Bohemia, prea izolată de comunitățile locale pentru a permite stabilirea de legături care să faciliteze integrarea.

Învățarea limbii locale este un element de o importanță critică pentru ca refugiații să își găsească o locuință și să se adapteze la noua lor țară. Deși în anul 2010 au fost făcute niște demersuri binevenite în vederea îmbunătățirii cursurilor de limbă oferite refugiaților, lentoarea proceselor la nivel guvernamental a făcut ca pe teren, unele rezultate să se lase în continuare așteptate. Într-adevăr, refugiații care au trăit în anul 2010 în afara Centrelor de Integrare de Azil nu au beneficiat de cursuri de limbă datorită întârzierii cu care guvernul a numit furnizorii de astfel de servicii, împingând Republica Cehă spre nerespectarea propriei legislații naționale și a obligațiilor internaționale asumate în acest sens.

Astfel, solicitanții de azil, refugiații și persoanele cu protecție subsidiară au resimțit deficitul de servicii de interpretare – indiferent că încercau să se facă înțeleși în centrele de cazare, în procedura de azil sau în accesarea serviciilor de asistență medicală.

Metodologie

Evaluarea participativă a avut loc în perioada octombrie-noiembrie 2010. Echipele Multi-Funcționale (EMF) au fost formate din 15 persoane din partea Departamentului pentru Azil și Politicile Migrației (DAPM) din cadrul Ministerului de Interne, Administrației Facilităților pentru Refugiați (AFR) din cadrul Ministerului de Interne, Organizației pentru Ajutorarea Refugiaților (OPU), Asociației Cetățenilor care Sprijină Migrații (SOZE), Asociației pentru Probleme Juridice ale Migranților (ASIM) și a Biroului din Cehia și Reprezentanței Regionale pentru Europa Centrală din Budapesta, ambele ale UNHCR. Echipele s-au axat pe condițiile de recepție oferite solicitanților de azil, procedura de azil și asistența pentru integrare oferită refugiaților și celor care beneficiază de protecție internațională.

Metodologia a constat în interviuri individuale semistructurate, întâlniri tip focus grup cu diferite structuri și constatările făcute de membri EMF. Echipele au făcut vizite în următoarele locații:

- Centrele de recepție din Aeroportul Internațional din Praga și din Zastávka, în partea de sud a Moraviei;
- Centrele de cazare din Havířov și Kostelec, în partea de est a Bohemiei;
- Facilitățile de integrare din Brno (sudul Moraviei) și Česká Lípa (nordul Bohemiei);
- Locuințe private din Brno;
- Sediul SOZE din Brno;
- Facilitățile pentru copii separați din Praga și Hřímězdice (sudul Bohemiei); și
- Centrele de custodie publică din Bělá Jezová (nordul Bohemiei) și Poštorná (sudul Moraviei).

Echipele Multi-Funcționale s-au întâlnit cu 68 de persoane, solicitanți de azil, refugiați și persoane care beneficiază de protecție subsidiară. Acestea proveneau din Belarus, Camerun, Cuba, Republica Democratică Congo (DRC), Iran, Irak, Kazahstan, Kosovo, Mongolia, Nigeria, Palestina, Federația Rusă, Somalia, Siria, Turcia, Uzbekistan și Yemen.

Procedurile de azil sunt considerate lungi și neclare

Mulți solicitanți de azil au semnalat faptul că nu înțeleg de ce deciziile luate în etapa administrativă cu privire la cererile lor (care durează doi sau chiar trei ani) necesită atât de mult timp. Au mai spus că nu au fost informați cu privire la motivele acestor întârzieri, ci au primit doar informații cu caracter general, foarte vagi, atunci când au primit vreo informație și de cele mai multe ori nu înțelegeau de ce sunt supuși unor interviuri repetate. „Mi se adresează aceleași întrebări la nesfârșit, deși nu mai am nimic de adăugat”, ne-a spus Kyran, un tânăr solicitant de azil din Kazahstan.

În ciuda îmbunătățirilor produse de-a lungul anilor, unii solicitanți de azil au declarat că se confruntă în continuare cu dificultăți legate de interpreți, al căror comportament a fost descris ca fiind nerăbdător și chiar agresiv, dar de cele mai multe ori nu cunoșteau faptul că aveau dreptul să reclame acest lucru. „Interpretul a fost nepolitic față de mine în timpul interviului și m-a tot întrerupt pentru a-și manifesta lipsa de încredere în spusele mele” a spus Serhan, un solicitant de azil din Siria aflat într-unul din centrele de custodie publică. Un alt solicitant de azil a spus că procesul verbal al interviului care i-a fost luat nu i-a fost tradus înainte să i se ceară să îl semneze. Îngrijorări similare au fost

” Mi se adresează aceleași întrebări la nesfârșit, deși nu mai am nimic de adăugat.”

semnalate și în legătură cu calitatea serviciilor și conduita personalului Poliției pentru Străini din aeroportul internațional.

Solicitanții de azil au mai sus că accesul lor la consiliere juridică gratuită era insuficient. Avocații oferți de ONG-uri nu vizitează toate centrele unde stau solicitanții de azil, iar calitatea consilierii variază. Deși personalul care acordă consilierea juridică gratuită vorbește de regulă limbi străine de circulație internațională, cum ar fi engleză, franceză și unii chiar rusă, ONG-urile în general, nu au fonduri suficiente pentru a plăti interpreți. Acest lucru înseamnă că solicitanții de azil aparținând altor grupuri lingvistice (cum ar fi chineză, arabă, nevorbitori de rusă din fosta Uniunea Sovietică) consideră că nu au șansa de comunica în mod corespunzător cu avocații lor.

Lunga perioadă de incertitudine își cere prețul

Lunga perioadă de incertitudine prin care trec solicitanții de azil este îngreunată și de dificultățile legate de găsirea unui loc de muncă. Chiar și atunci când primesc permisiunea să muncească, la un an de la inițierea procedurii, perioada foarte scurtă de valabilitate a vizelor, care se prelungește lunar, crează rezerve în rândul potențialilor angajatori. „Practic, este aproape imposibil să îmi găsesc un loc de muncă legal, deoarece viza ne este emisă și prelungită doar pentru o lună”, a spus Sulambek, un tânăr din Cecenia care trăiește într-un centru de cazare. „Nici un angajator nu va trece prin toată această birocrație dacă nu este sigur că voi munci acolo măcar câteva luni”, a completat el.

Deși posibilitățile de petrecere a timpului liber s-au înmulțit pentru solicitanții de azil, acest lucru nu se ridică la înălțimea standardelor, iar oportunitățile de a dobândi sau dezvolta noi abilități sunt foarte puține. Un tânăr kazah, care se afla într-un centru de cazare de aproape un an, a declarat EMF că „îți irosești șase luni din viață nefăcând nimic util. Nu înveți nimic nou, nu îți dezvolti abilitățile; pur și simplu stai și aștepti, nefăcând absolut nimic”. În alte părți, lipsa de flexibilitate a regulilor face imposibil accesul la facilități. În centrul de custodie publică din Moravia, care are un centru de fitness foarte bun, rezidenții sunt frustrați de faptul că trebuie să se programeze în prealabil și numărul este limitat la 10 persoane pe zi. „Dacă cineva se retrage de pe listă dintr-un anumit motiv, nu este înlocuit”, a spus Kuandyk.

” Îți irosești șase luni din viață nefăcând nimic util.

Nu înveți nimic nou, nu îți dezvolti abilitățile; pur și simplu stai și aștepti, nefăcând absolut nimic.”

Un dram de sensibilitate poate face minuni

EMF a aflat că unii gardieni, angajați ai unei firme private de pază și protecție, au avut un comportament grosolan și arogant față de solicitanții de azil și recomandă ca tot personalul care interacționează cu astfel de persoane să treacă printr-o instruire de bază cu privire la nevoile internaționale de protecție, ca cerință prealabilă angajării. Solicitanții care trăiesc într-un centru de custodie publică au spus EMF că li se interzice în mod constant să își folosească telefoanele mobile și că sunt supuși la controale de securitate în camere, lucru pe care l-au descris ca fiind degradant. Deși toate persoanele aflate în custodie publică tânjesc la ziua când vor fi eliberate, mulți dintre ei se tem că nu vor putea să își acopere nevoile de bază odată ce se află în libertate. „Nu mai pot de nerăbdare să ies. Dar dacă te-au închis vara și îți dau drumul iarna, nu ai nici măcar ce haine să îmbraci”, a spus Lilia din Federația Rusă, care a petrecut câteva luni într-un centru de custodie publică. ONG-urile au confirmat dificultățile și au semnalat la rândul lor câteva probleme practice, citând cazul unei mame cu un copil eliberat dintr-un centru de custodie publică după-amiază, în condițiile în care nici un mijloc de transport în comun nu mai era disponibil în apropiere în respectiva zi.

Asistența medicală este în continuare inaccesibilă pentru mulți solicitanți de azil și refugiați

Mulți solicitanți de azil, refugiați și persoane care beneficiază de protecție subsidiară au semnalat probleme grave legate de accesul la asistență medicală, chiar și atunci când sunt asigurați în sistemul general de asistență medicală din Republica Cehă. Deși un ONG a beneficiat de finanțare din partea UE pentru a acoperi cheltuielile medicale ale persoanelor cu cele mai stringente nevoi, finanțarea nu a fost suficientă nici pentru tot anul 2010, nici pentru toate persoanele care au solicitat astfel de asistență. Un refugiat bolnav de diabet a declarat că nu își permite insulina. Un alt solicitant de azil a spus că nu își permite costul transportului în comun pentru a merge la un specialist dintr-un alt oraș. „Nici nu mai merg la doctor. Dacă îmi prescrie medicamente, oricum nu am cu ce să le cumpăr, nu am bani nici măcar de consultație”, a spus Songu din Turcia, mamă a doi copii, interviuată într-un centru de cazare.

În general, oamenii au indicat că lipsa interpreților le-a îngreunat accesul la asistență medicală pentru că nu pot să le explice în detaliu problemele medicilor și nici nu înțeleg recomandările de tratament.

Solicitanții de azil vulnerabili se confruntă cu condiții necorespunzătoare

În anul 2010, centrul de cazare pentru solicitanți de azil din Havířov (nordul Moraviei) a fost închis și rezidenții au fost transferați într-un alt centru din Zastávka, în partea de sud a Moraviei. „Aflăm doar frânturi de informații de la ceilalți solicitanți de azil, în timp ce informațiile oficiale despre închiderea ni s-au comunicat în ultimul moment”, a spus Marjam, o tânără din Federația Rusă. „În același timp, am primit doar foarte puține informații despre centrul unde se presupunea că vom fi mutați peste doar câteva zile”, a adăugat ea. O tânără care a fost obligată să se mute era în ultima clasă la liceu, iar mutarea i-a afectat studiile. Alte persoane care deja construiseră relații în vecinătatea primului loc de rezidență au fost la rândul lor forțate să plece practic de pe o zi pe alta.

” Aflăm doar frânturi de informații de la ceilalți solicitanți de azil, în timp ce informațiile oficiale despre închiderea ni s-au comunicat în ultimul moment.”

Solicitanții de azil s-au arătat îngrijorați de standardele inferioare ale noilor lor locuințe și de lipsa de intimitate a familiilor. „Nu am știut că nici eu, nici fiica mea nu vom mai avea o cameră proprie, așa că m-a luat complet pe neașteptate să văd o altă femeie întinsă în pat când am intrat în ceea ce noi ne așteptam să fie noul nostru apartament”, a spus Aminat, o altă femeie din Federația Rusă. „Cel mai rău a fost că prietenul ei beat, care stătea cu ea în pat, nu a vrut să plece din cameră”, a mai adăugat.

EMF a aflat de experiențe similare de lipsă de intimitate și siguranță în aranjamentele locative (chiar și pentru persoanele vulnerabile) și de comunicarea deficitară din partea conducerii centrului. O altă femeie din același centru a declarat pentru EMF că administratorul a vrut să mute la ea în cameră, la ora 2 dimineața, un solicitant de azil care tocmai sosise. „Fiul meu suferă de un handicap mental grav și m-am temut că toate agitația îl va da peste cap toată noaptea sau chiar mai mult. Are nevoie de timp să se adapteze la schimbări chiar imperceptibile în rutina lui zilnică și chiar simplul fapt că ulterior am fost nevoiți să împărțim camera cu un alt solicitant de azil a fost ceva la care a făcut față foarte greu”, a spus Anita. Aceeași femeie, temându-se că fiul ei ar putea să cadă pe fereastră, a solicitat să fie mutată într-o cameră la parter, dar i s-a spus că toate camerele erau ocupate și că acest lucru nu era posibil.

Refugiații sunt confrunțați cu dificultăți cronice în găsirea unei locuințe

Refugiații nou-recunoscuți pot opta să stea într-o Facilitate de Integrare pentru Azil timp de 18 luni înainte să își găsească o locuință personală. Dar deși conceptul acestei facilități urmărește să ajute refugiații în calea lor spre integrare, serviciile oferite, consilierea socială și juridică sunt doar la niveluri minime sau lipsesc. Mai mult, costurile pentru această cazare sunt mai degrabă excesive, iar subvențiile pentru locuințe private nu sunt disponibile din partea statutului prin lege.

EMF a aflat că tarifele pe care le plătesc refugiații în aceste facilități de integrare sunt deseori chiar mai mari decât în locuințele private. Până de curând, contractele de cazare erau disponibile doar în limba cehă, iar refugiații trebuiau să le semneze înainte pentru a fi eligibili pentru cursurile de limbă. Mulți refugiați au spus EMF că nu au înțeles contractele pe care le-au semnat și majoritatea nu înțelegeau sistemul de taxare pentru consumul de electricitate, gaz și apă. Conform unui studiu independent realizat de Asociația pentru Aspectele

Juridice ale Migrației în anul 2010, refugiații care stăteau într-o Facilitate de Integrare cheltuiau în medie 75% din venitul lor pentru locuință, în ciuda faptului că o parte din ajutorul acordat avea altă destinație, spre exemplu alocația pentru copii.

Situația era chiar și mai rea pentru persoanele care beneficiau de protecție subsidiară și care nu aveau posibilitatea de a sta într-o Facilitate de Integrare de Azil înainte de modificarea recentă a Legii azilului. La primirea statutului, aceste persoane trebuiau să părăsească spațiile de cazare destinate solicitanților de azil și să își găsească o locuință pe piața privată – devenind astfel vulnerabili la exploatare pe piața neagră a muncii, forțați fiind să se angajeze. Presiunea de a-și câștiga traiul i-a împiedicat pe mulți dintre beneficiarii acestui statut să beneficieze de cursurile de limba cehă la care aveau dreptul să participe. „Cineva mi-a spus că pot să merg la cursuri și chiar aș fi interesată să fac asta, dar nu îmi pot imagina cum să-mi fac timp pentru asta în viața mea de zi cu zi. Am grijă de trei copii și lucrez din greu pentru a-mi putea plăti chiria astfel încât nu mai îmi rămâne timp pentru nimic altceva”, a declarat Mariman, o mamă din Irak care locuiește într-o garsonieră pentru care își dă mare parte din venituri. „Îmi fac griji în fiecare zi că nu o să îmi iau salariul sau că o să îmi pierd locul de muncă, ceea ce pentru mine ar fi un dezastru”, a adăugat ea.

EMF s-a mai întâlnit și cu un grup de copii dintr-o facilitate specială din partea centrală a Bohemiei, inclusiv copii solicitanți de azil și copii cu protecție specială. Centrul, un fost complex hotelier, este în mijlocul unei păduri și, conform spuselor copiilor și personalului deopotrivă, oferă un potențial minim de integrare. Majoritatea copiilor merg la școală în centru, deci nu interacționează cu populația locală. Chiar și cei care merg la liceu în orașul apropiat sunt obligați să prindă ultimul autobuz către casă la ora 4 după-amiază. „Înțeleg că nu e ușor, dar aici nu avem ce face. Nu sunt activități suplimentare, nimic de învățat. Putem să ne uităm la televizor sau să citim, dar cam asta e totul” a explicat Paul, care a împlinit de curând 18 ani. „Nu am prieteni cehi pentru că de când stau aici, nu am întâlnit nici unul” a mai spus el.

” Cineva mi-a spus că pot să merg la cursuri și chiar aș fi interesată să fac asta, dar nu îmi pot imagina cum să-mi fac timp pentru asta în viața mea de zi cu zi.

Am grijă de trei copii și lucrez din greu pentru a-mi putea plăti chiria astfel încât nu mai îmi rămâne timp pentru nimic altceva.”

Refugiații lipsesc de la cursurile de limba cehă

Contrar legislației naționale, nu a fost organizat nici un curs de limbă pentru refugiații care stăteau în locuințe private în anul 2010. Conform Legii azilului, orice persoană căreia i se acordă protecție internațională în Republica Cehă are dreptul la cursuri gratuite de limbă (între 400 și 600 de ore). Dar Ministerul Educației nu a organizat suficient de rapid o licitație pentru găsirea unui furnizor de activități de formare. Drept urmare, în anul 2010 nu s-au organizat cursuri de limbă pentru persoanele care au obținut protecție internațională în anul respectiv, sau pentru cei care începuseră cursurile de limbă în 2009 - și a căror pregătire s fost întreruptă la finele anului 2009 (în 2011 s-au făcut demersuri pentru îmbunătățirea situației cu privire la cursurile de limbă).

Chiar și în centrele de cazare, cursurile nu au corespuns întotdeauna nevoilor refugiaților. O tânără din Somalia a spus EMF că, atunci când sosise în centru, cu patru luni în urmă, se derula un curs pentru nivelul intermediar. „Mi-au explicat că nu exista un curs pentru începători, așa ca mine”, a spus Joseline. Alți refugiați au spus EMF că nu aveau manuale sau că le-au primit la câteva luni de la demararea cursului. În multe cazuri, EMF a observat că aceste cursuri de limba cehă au fost organizate în apartamentele unor refugiați și fără materialele didactice necesare. Deși refugiații nu au reclamat acest lucru, EMF a considerat aceste aranjamente ca fiind necorespunzătoare și de natură să pună o povară în plus pe umerii refugiaților care își dovedeau de cele mai multe ori ospitalitatea.

Mulți părinți refugiați au semnalat echipei EMF faptul că cei sub 16 ani nu beneficiau de cursuri, ceea ce contravine legislației. Alte persoane vulnerabile, mame cu copii mici, persoane cu probleme de sănătate sau dificultăți de învățare, au tendința de a se retrage de la cursuri. „Nu am cerut să particip la cursuri pentru ca aș fi o mare problemă pentru orice profesor”, a spus o doamnă în vârstă din Federația Rusă. „Încerc să mă descurc singură. Prietenul meu a fost drăguț și mi-a dat o listă cu alfabetul latin și încerc încet-încet să învăț singură”, Khasent a spus EMF.

Îmbunătățiri pentru refugiați și solicitanții de azil

- În anul 2010, guvernul a modificat Legea azilului (intrată în vigoare la 1 ianuarie 2011) care permite acum persoanelor vulnerabile ce beneficiază de protecție subsidiară să rămână în Facilitățile de Integrare de Azil timp de trei luni după luarea unei decizii cu privire la cererea lor. Deși această perioadă este foarte scurtă, este totuși un prim pas pozitiv pentru multe persoane vulnerabile.
- Ministerul Educației a făcut demersuri pentru îmbunătățirea cursurilor de limbă, luând în calcul nevoile grupurilor vulnerabile, cum ar fi mamele singure și persoanele cu probleme de sănătate și pentru a include copiii. Deși noua metodologie este încă în curs de elaborare și trebuie adoptată, guvernul a revizuit caietul de sarcini și a implicat un nou furnizor de servicii de formare care să preia cursurile din septembrie 2011.
- Interpreții care lucrează pentru Ministerul de Interne (MI) au participat la cursuri de pregătire organizate de UNHCR în șase locații diferite din țară. Sesiunile au avut ca tematici nevoile specifice ale solicitanților de azil și problemele de comunicare ce pot să apară în timpul interviurilor, precum și probleme deontologice. Sesiunile au fost rezultatul discuțiilor dintre UNHCR și MI cu privire la preocupările exprimate în timpul precedentului proces de evaluare participativă.
- Factorii de decizie implicați în procedura de azil au participat la cursurile de pregătire organizate de UNHCR pe tema calității procesului de decizie, temă evidențiată pe parcursul proiectului pentru calitatea azilului. Aceasta a reprezentat o ocazie de a rezolva probleme importante pentru factorii de decizie, legate de folosirea interpreților.
- Profesorii copiilor relocați au beneficiat de pregătire de specialitate în cadrul unui curs organizat de UNHCR în 2010, parte a unui proiect mai amplu ce a vizat soluționarea nevoilor de pregătire ale copiilor refugiați.

Recomandări

- MI trebuie să informeze fiecare solicitant de azil cu privire la motivele întârzierii cazurilor atunci când termenul limită de 90 de zile pentru luarea unei decizii nu este respectat. Dacă procedura implică interviuri suplimentare, solicitantul trebuie să fie informat cu privire la motive.
- În cazurile în care deciziile nu sunt luate în termen de 90 de zile, valabilitatea vizelor de ședere ale solicitanților de azil trebuie prelungită cu trei sau șase luni, începând cu luna curentă.
- Ca parte a procedurii de azil, fiecare solicitant trebuie să primească, într-o limbă pe care o înțelege, informații despre proces, despre modul de comunicare a rezultatelor și despre posibilitatea de a depune reclamații cu privire la tratamentul aplicat de autorități.
- Fiecare persoană aflată într-o facilitate de azil trebuie să primească, în scris, într-o limbă pe care o poate înțelege, informații despre posibilitatea de a depune reclamații cu privire la conduita personalului centrului și serviciile prestate de ONG-uri. Informațiile trebuie să se refere la modalitatea de depunere a reclamației, procedurile de urmat și modul în care vor fi comunicate rezultatele. De asemenea, aceste informații trebuie să fie puse la dispoziția fiecărui nou rezident, ca parte a informării inițiale.
- Interpreții trebuie să fie disponibili în timpul interviurilor din procedura de azil, în centrele cazare și în locațiile unde solicitanții de azil ce trăiesc în locuințe private pot avea nevoie de ajutor pentru a accesa asistență medicală și alte servicii.
- Copiii separați, indiferent dacă sunt solicitanți de azil, refugiați sau titulari ai protecției subsidiare trebuie să primească informații care să îi vizeze în mod specific cu privire la procedura de azil, posibilele mecanisme de apel, statutul lor de protecție internațională, sistemul de reprezentanți legali și rolurile reprezentanților legali, precum și asistența de care pot beneficia. Informațiile trebuie să fie comunicate în limba vorbită de copii și într-un mod inteligibil pentru aceștia.
- Consilierea juridică și socială corespunzătoare trebuie să fie disponibilă pentru toți solicitanții de azil, refugiații și alți beneficiari ai protecției internaționale, într-o limbă pe care o pot înțelege, indiferent dacă se află în centre administrate de guvern sau trăiesc în locuințe private. Informațiile cu privire la serviciile disponibile trebuie să fie disponibile în scris, în limbile de interes, îndată ce este posibil. Dacă se dovedește necesar, se poate apela la Fondul European pentru Refugiați (FER) pentru finanțarea acestor activități, indiferent dacă furnizorul de servicii este un ONG sau o agenție guvernamentală.
- Sunt necesare noi strategii și resurse pentru a se asigura că solicitanții de azil și beneficiarii protecției internaționale pot accesa și beneficia efectiv

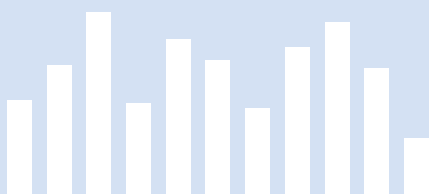

- de sistemul general de asistență medicală. Acest lucru poate presupune nevoia de a include acoperirea costurilor de deplasare, serviciilor de interpretare și medicamentelor. Oamenii trebuie să fie informați cât mai repede cu putință despre modul în care sistemul de sănătate funcționează, și care este asistența disponibilă.
- Ministerele educației și de interne trebuie să reanalizeze sistemul actual al cursurilor de limbă în cadrul Programului de Stat pentru Integrare, pentru a se asigura că cei ce beneficiază de protecție internațională, inclusiv copiii, persoanele cu nevoi speciale de învățare și alte categorii vulnerabile, pot beneficia de astfel de cursuri. Totodată, este necesară asigurarea unui spațiu corespunzător pentru desfășurarea acestor cursuri precum și a manualelor pentru toți cursanții.
  - Copiii trebuie să beneficieze de cursuri adaptate lor. În ceea ce privește înscrierea copiilor la școlile ce din sistemul general de învățământ public, experți în educație trebuie să evalueze nevoile lingvistice specifice ale acestora și să li se furnizeze asistența adecvată.
  - Se recomandă ca MI să continue să organizeze cursuri de pregătire pentru factorii de decizie și interpreții implicați în procedura de azil. Factorii de decizie trebuie să primească feedback periodic cu privire la activitatea lor iar interviurile de azil trebuie înregistrate.
  - Tot personalul (inclusiv cel al companiilor private angajat pe baza contractelor de externalizare) ce lucrează cu solicitanți de azil, refugiați sau alți beneficiari ai protecției internaționale trebuie să participe cel puțin la cursuri de inițiere privind protecția internațională și nevoile celor care o solicită.
  - EMF încurajează Ministerul Educației să mute centrul pentru copii separați într-o locație mai propice integrării. Se recomandă de asemenea separarea copiilor care solicită protecție internațională de copiii cu dependență sau probleme de comportament aflați în grija statului și care se află găzduiți în același centru.
  - În facilitățile de custodie publică, unde controalele de securitate nu pot fi evitate, acestea trebuie realizate cu respectarea pe deplin a demnității personale a solicitanților de azil.
  - Persoanele eliberate din custodie publică trebuie să beneficieze de sprijin logistic din partea autorităților și trebuie să li se prezinte foarte simplu informații despre persoanele la care pot să apeleze pentru ajutor.
  - Cu posibila asistență din FER, autoritățile trebuie să sprijine activitățile recreative, cursurile de limbă și programele de orientare socială și culturală care ajută la recâștigarea respectului de sine în centrele de azil.

Date statistice

Numărul cererilor de azil a continuat să scadă în 2010, respectând tendința ultimilor ani. Doar 833 de cereri au mai fost depuse în 2010, comparativ cu cele 1.258 de cereri depuse în 2009. În 2008 fuseseră depuse 1.656 de cereri în Republica Cehă. Principalele țări de origine ale celor aflați în căutarea protecției internaționale în 2010 au fost Ucraina, Mongolia, Belarus.

În 2010, 125 de persoane au primit statutul de refugiat iar 104 au beneficiat de o formă de protecție subsidiară, reprezentând o creștere importantă față de anii precedenți. În 2009 fuseseră recunoscuți doar 75 de refugiați și doar 28 de persoane au primit protecție subsidiară. În 2008 însă, 157 și respectiv 123 de persoane au beneficiat de statutul de refugiat și de protecție subsidiară.

Ungaria

În anul 2010, solicitanții de azil și refugiații din Ungaria au beneficiat de asistență îmbunătățită mai ales acolo unde persoane sau organizații private au investit mult timp și energie. Entitățile guvernamentale implicate în diferitele etape ale procedurii de azil au funcționat la niveluri mai ridicate de eficacitate decât în trecut, scurtând perioadele de așteptare și incertitudine pentru cei în căutarea azilului în Ungaria.

Din discuțiile purtate cu refugiați recunoscuți, a reieșit fără echivoc faptul că asistența disponibilă pentru integrarea lor necesită o mai bună finanțare și o abordare sistematizată – mai ales în privința facilitării învățării limbii și a obținerii unui loc de muncă, ambele fiind elemente esențiale ale procesului de integrare.

Un aspect care în anul 2010 a înregistrat evoluții problematice a fost acela al creșterii numărului de cazuri de solicitanți de azil în custodie publică. Centrele de custodie publică erau, în cele mai multe cazuri, nepregătite pentru găzduirea solicitanților de azil; au fost semnalate incidente cu violență și, în anumite ocazii, s-a susținut că accesul la procedura de azil a fost refuzat. Închiderea facilităților necorespunzătoare și o mai bună pregătire a gardienilor vor ușura pe viitor situația solicitanților de azil care, într-o bună zi, în condițiile recunoașterii ca refugiați, vor trebui să se integreze în societatea maghiară.

Metodologie

Cei 27 de membri ai Echipei Multi-Funcționale (EMF) au reprezentat UNHCR, Ministerul de Interne și Ministerul Resurselor Naționale, Biroul Avocatului Poporului, Oficiul pentru Imigrări și Naționalitate (OIN) și următoarele ONG-uri: Fundația Artemisszio, Asociația Menedek, Crucea Roșie Maghiară, Comitetul Helsinki și Biserica Reformată Maghiară.

Evaluarea participativă a avut loc în perioada 27 septembrie - 1 octombrie 2010 în 17 locații din Ungaria, inclusiv Csongrad, Kiskunhalas, Békéscsaba, Nyírbátor, Debrecen, Bicske, Győr, Zalaegerszeg, aeroportul internațional din Budapesta și Școala primară Than Károly din capitală.

Următoarele tematici au fost vizate în cursul evaluării: condițiile de recepție (inclusiv viața de zi cu zi în centrele pentru solicitanți de azil, sănătatea, securitatea, asistența socială și juridică), educația, integrarea și condițiile custodiei publice pentru solicitanții de azil în secțiile de poliție.

EMF a folosit discuțiile în focus grupuri, observarea participativă, interviurile semistructurate și la domiciliu pentru a implica solicitanții de azil și refugiații în acest studiu. Pentru a evita influențarea de către persoanele mai vocale, sesiunile de evaluare nu au fost anunțate public în centre. În schimb, persoane selectate din diferite categorii de vârstă și gen, au fost invitate să participe. Acest raport reflectă experiențele și opiniile exprimate de 454 de persoane, solicitanți de azil și beneficiari ai protecției internaționale. Marea lor majoritate (416) au fost bărbați și băieți. Dintre aceștia, 164 de persoane au fost intervievate în custodie publică. Un număr de 32 de interviuri au fost organizate cu copii, majoritatea separați de familiile lor. Un număr de 12 participanți aveau vârsta sub 14 ani.

Nu sunt paturi pentru bebeluși, nu sunt păaturi pentru iarnă

Echipa Multi-Funcțională (EMF) a analizat atent condițiile de recepție din mai multe centre unde solicitanții de azil Ungaria sunt cazați și a constatat un număr de motive de îngrijorare. Condițiile de igienă de bază nu sunt îndeplinite de unele centre de recepție, cu atât mai mult cu cât unele centre de custodie publică în care se află și solicitanții de azil oferă standardele mai înalte. De exemplu, în Csongrad, în partea de sud a Ungariei, se distribuie periodic așternuturi curate iar în centrul din Budapesta se realizează o dezinfectare periodică a saltelelor, ceea ce nu se întâmplă în centrele de recepție destinate exclusiv cazării solicitanților de azil.

Copiii separați din centrul de la Bicske (la vest de capitală), administrat în comun de Ajutorul Interbiserici și Oficiul pentru Imigrări și Naționalitate (OIN), sunt nevoiți să suporte așternuturi murdare și dușuri stricate. Rezidenții centrului din Debrecen, în partea de est a Ungariei, trebuie să își împartă paturile și camerele cu gândacii. Cei care sunt în custodie publică în același oraș nu primesc suficient săpun sau șampon.

În ciuda anumitor îmbunătățiri ale serviciilor medicale în Debrecen (un medic pediatru stă la dispoziție de două ori pe săptămână) echipa a identificat deficiențe în toate centrele de recepție din Ungaria.

Interpreții nu sunt disponibili în timpul consultațiilor medicale în Debrecen și Bicske. Accesul solicitanților de azil la tratamentul de specialitate pentru ochelari și fizioterapie este limitat din cauza constrângerilor financiare în Debrecen și pentru copiii separați din Bicske. În Békéscsaba, în partea de sud-est a Ungariei, femeile însărcinate s-au plâns că nu aveau deloc acces la îngrijire de specialitate. În facilitatea de pre-integrare din Bicske, bebelușii nu au pătuțuri adecvate, nu au suficiente scutece și nu beneficiază de hrană adecvată, cu excepția laptelui. Consilierea psiho-socială și tratamentul pentru sindromul stresului posttraumatic care se realizau anterior prin intermediul Fundației Cordelia într-o clinică din Bicske, au fost reduse dramatic datorită lipsei finanțării.

În centrele din Nyírbátor și Debrecen, în partea de est și în Bicske, solicitanții de azil nu primeau suficiente haine groase pentru iarnă. În centrul de custodie publică din Csongrad și în centrul de recepție din Békéscsaba lipseau încălțăminte și îmbrăcămintea pentru gravide.

În centrul pentru copii separați din Bicske, rezidenții s-au declarat nemulțumiți de hrană, descrisă ca fiind de proastă calitate și fără valoare nutritivă, așa că au început să își gătească singuri. Însă ajutorul de 7.125 HUF pe lună (circa 26 de euro, la momentul publicării) nu era nici pe departe suficient pentru a acoperi o dietă de bază. Și în Békéscsaba solicitanții de azil au reclamat dificultăți în achiziționarea unor articole mărunte de care au nevoie.

Magazinul din incintă, s-au plâns ei, are prețuri de trei sau chiar patru ori mai mari decât în oraș.

În centrul de recepție din Debrecen, accesul la consiliere juridică a reprezentat o problemă în ciuda dreptului pe care fiecare solicitant de azil din UE îl are de a fi informat cu privire la procedura sa și la consecințele acesteia.

O nouă preocupare a fost adusă în atenția membrilor EMF în 2010 cu privire la cazarea solicitanților de azil împreună cu alte categorii de străini. Centrul de recepție al OIN din Debrecen găzduiește în prezent persoane cu „ședere tolerată” (de regulă solicitanți de azil respinși, cărora li se permite șederea o perioadă de timp din motive tehnice) și alte categorii de străini care au intrat ilegal în Ungaria, dar care nu au solicitat protecție internațională. De vreme ce aceste grupuri sunt în situații complet diferite și au drepturi diferite, amestecarea lor sub același acoperiș poate cauza dificultăți importante în practicile și percepțiile de zi cu zi. EMF recomandă, în consecință, ca centrele de recepție OIN să găzduiască fie solicitanți de azil fie străini ilegali. În mod ideal, solicitanții de azil ar putea fi cazați în locuințe private, fapt ce ar facilita integrarea în societate în cazul celor care sunt recunoscuți ca refugiați.

Școala, cel mai bun loc pentru integrare

Potențialul ridicat al educației ca mijloc de facilitare a unei integrării rapide a refugiaților și copiilor acestora rămâne în continuare neexploatat pe deplin în Ungaria. EMF a remarcat un progres satisfăcător acolo unde profesorii sau autoritățile locale au depus eforturi suplimentare. În Bicske, școlarizarea copiilor a fost evaluată ca fiind satisfăcătoare. În special, școala elementară Kossuth Zsuzsa din Bicske a creat o impresie pozitivă. Profesorii manifestă interes față de munca cu copiii analfabeți și urmează planuri individuale de învățământ într-o manieră flexibilă, tolerantă și profesională. Echipa care a contribuit la realizarea prezentului raport recunoaște și apreciază aceste demersuri permanente și susținute ale profesorilor. Totuși, se simte în continuare lipsa unei abordări mai sistematice a nevoilor de educație ale copiilor separați și altor copii refugiați. Chiar și atunci când sunt organizate cursuri pregătitoare distincte și bazate pe nivelul individual de educație, acestea nu reușesc întotdeauna să satisfacă criteriile învățământului obligatoriu pentru copiii de vârstă școlară. Trebuie să se asigure că acești copii pot fi transferați în clase obișnuite cât mai repede cu putință, după perioada pregătitoare. Accesul la educația convențională pare să fie limitat în Bekescsaba și Bicske, pe când în Debrecen situația s-a îmbunătățit semnificativ.

Grupul de Lucru pentru Migranți, un forum care aducea laolaltă actori guvernamentali și neguvernamentali în vederea schimbului de informații și coordonării în materie de educație, a încetat să funcționeze după instalarea noului guvern în iunie 2010. Grupul de lucru nu a fost încă înlocuit de nici un alt forum care să promoveze bunele practici în domeniul educației.

În ansamblu, după cum a concluzionat EMF, condițiile de recepție oferite solicitanților de azil reprezintă un impediment în calea integrării celor cărora li s-a acordat o formă de protecție internațională și care vor rămâne în Ungaria pentru a-și reconstrui viața.

Refugiații trebuie ajutați pentru a se ajuta singuri

Refugiații resimt o imensă presiune de a se integra rapid, dar nu beneficiază de asistența indispensabilă de care au nevoie în procesul de integrare, după cum ne-a împărtășit și Roble Nadif, un refugiat din Somalia, vorbind despre experiența de zi cu zi a vieții de refugiat. „Pentru a ajuta pe cineva să-și îmbunătățească viața, nu este suficient să îi dai de mâncare de trei ori pe zi”. Se așteaptă ca refugiații să își găsească un loc de muncă, o locuință și să devină independenți din punct de vedere financiar, toate în decursul unui singur an. Rezidenții centrului de pre-integrare din Bicske au evaluat ora zilnică de limba maghiară și asistența pentru găsirea unui loc de muncă ca fiind insuficiente. „Poate că durata este suficientă, dar intensitatea acestor activități nu”, a spus Zemar Qaderi, un bărbat afgan singur, beneficiar al protecției subsidiare. „Maghiarii sunt de treabă, dar guvernul trebuie să fie cel care să facă mai mult pentru noi”, a declarat un alt afgan, Anoushirvan Kohistani. Roble Nadif a venit chiar și cu o propunere concretă, exclamând: “Dacă beneficiem de cursuri de orientare culturală?! Doamne, mi-aș dori să fie așa!”

În centrul de pre-integrare din Bicske, cursurile de formare profesională anunțate nu s-au mai ținut din motive tehnice. Femeile s-au arătat dezamăgite că sala cu acces la internet era mereu încuiată, blocându-le astfel accesul la informații utile în procesul de integrare. Un refugiat palestinian căsătorit cu o albaneză ne-a spus: „Am vrut ca cineva de la autoritățile locale să vină aici, am cerut ca cei de la Națiunile Unite să vină aici, dar nu s-a întâmplat absolut nimic. Am vrut să contactăm UNHCR, dar nici măcar adresa sau numărul de telefon nu ni l-au

---

” Pentru a ajuta pe cineva să-și îmbunătățească viața, nu este suficient să îi dai de mâncare de trei ori pe zi.”

” Tot ce am văzut din Ungaria a fost gardul care împrejmuia centrul. Am vrea să mergem să vedem și alte orașe, Békéscsaba, Debrecen, Budapest.”

---

dat”. EMF consideră că disponibilitatea căștilor și accesul la asistență specializată pe timp de zi, i-ar ajuta pe oameni să profite de timpul pe care îl au la dispoziție pentru a-și căuta mai eficient un loc de muncă și a se pregăti pentru interviurile de angajare. În general, asistența pentru găsirea unui loc de muncă a fost evaluată ca fiind insuficientă.

Arestați pentru că au solicitat azil

Deși dreptul internațional stabilește restricții cu privire la custodia publică a solicitanților de azil, aceasta pare să se fi transformat din excepție într-o practică uzuală în Ungaria. Administrația maghiară consideră trecerea ilegală a frontierei drept o infracțiune administrativă și, din ce în ce mai frecvent, îi trimite în spatele granițelor pe solicitanții de azil, chiar și atunci când aceștia declară imediat că doresc să solicite azil.

Membrii EMF care s-au întâlnit cu solicitanți de azil aflați în arest preventiv pentru perioade scurte (de până la 72 de ore) și-au manifestat îngrijorarea față de lipsa spațiilor deschise, ceea ce face ca aceste centre să fie inadecvate pentru perioade mai îndelungate de custodie publică. Echipa a conchis că o astfel de situație poate conduce chiar la probleme de sănătate mentală. „Tot ce am văzut din Ungaria a fost gardul care împrejmuia centrul. Am vrea să mergem să vedem și alte orașe, Békéscsaba, Debrecen, Budapest,” a spus tânărul Pashah Achakzai, de 17 ani, din Afghanistan.

O evaluare prea simplificată a vârstei din partea autorităților îi pune pe băieți și fete deopotrivă în spatele granițelor. Evaluarea nu aplică principiul „prezumției de nevinovăție”, la fel cum nici nu reflectă interesul superior al copilului. În centrul de custodie publică din Kiskunhalas, în partea de sud a Ungariei, unde serviciile de consiliere psiho-socială și juridică sunt limitate, aparențele arată că oficialii centrului nu realizează deloc o astfel de evaluare a vârstei. Deși doi băieți afgani susțineau că vârsta lor era 17 ani, vârsta înregistrată peste tot de autorități era mai mare. Cererile de azil nu erau înregistrate, iar solicitanții nu erau informați despre posibilitatea de a consulta un avocat – ambele omisiuni contravin obligațiilor internaționale pe care Ungaria și le-a asumat prin Convenția privind statutul refugiaților și Convenția privind drepturile copilului.

Preocupări legate de relele tratamente suferite în detenție

Numeroși solicitanți de azil din Kiskunhalas au informat EMF că nu aveau nici cea mai vagă idee de ce se aflau în custodie publică și cât o să mai rămână acolo. Afectați de lipsa informațiilor și calitatea defectuoasă a serviciilor de interpretare necesare pentru facilitarea comunicării cu gardienii vorbitori de limba maghiară, afganii trăiau cu o teamă permanentă că vor fi expulzați către locul de unde plecaseră și unde susțineau că fuseseră confrunțați cu pericole și persecuție.

Persoanele aflate în custodie publică erau mutate între diferitele centre, ceea ce era de natură să le limiteze accesul la consiliere juridică. Solicitanții de azil au semnalat numeroase incidente care au impus intervenția superiorilor: hărțuire verbală, psihologică și chiar fizică, inclusiv bătăi și comentarii rasiste petrecute în perioada de custodie publică în centrul din Kiskunhalas, precum și amenințări din partea gardienilor în Kiskunhalas și Nyirbator. Folosirea unei lese pentru escortarea persoanelor în custodie la audierile din instanță, spital, bancă sau poștă, în afara perimetrului centrului de custodie public (adică spațiile publice) a fost considerată tratament inuman și degradant, în special de solicitanții de azil afgani. În Győr, în partea de vest a Ungariei, gardienii par a încuia oamenii în celule pe timpul zilei ca pedeapsă și folosesc spray-uri cu gaz. „Suntem tratați ca niște câini”, a spus Sidiq

Azadzoi, un refugiat afgan în vârstă, solicitant de protecție internațională.

Solicitanții de azil analfabeți se află într-o poziție cu atât mai vulnerabilă, de vreme ce majoritatea cererilor pentru o programare la un medic sau la un avocat, de exemplu, trebuie făcute în scris.

Evoluții pozitive au fost remarcate în facilitatea de custodie publică din Budapesta, unde rezidenții musulmani își puteau exercita drepturile religioase, inclusiv baia rituală în timpul rugăciunilor zilnice. Aici, solicitanții de azil primesc în plus fructe și sucuri, pot să își spele și usuce hainele, iar cererilor lor sunt înregistrate. Și în Debrecen s-au semnalat anumite aspecte pozitive legate de custodia publică, inclusiv prezența unui interpret care a facilitat comunicarea de zi cu zi.

Solicitanții de azil au declarat că atunci când îi roagă pe gardieni să le cumpere lucruri din afara complexului, aceștia nu le aduc întotdeauna și chitanța. În Kiskunhalas, unde calitatea și cantitatea hranei au impus necesitatea unor cumpărături suplimentare, EMF a aflat că „totul părea să coste 30 de euro”. EMF consideră că aplicarea unui sistem de înregistrare a cererilor de bunuri și emiterea de chitanțe ar ajuta la îndepărtarea suspiciunilor de corupție.

Unii gardieni nu fac nici o diferență între grupurile de clienți. În centrele de custodie publică ale poliției din Ungaria, solicitanții de azil trăiesc alături de deținuți străini, inclusiv infractori și dependenți de droguri în pragul deportării. Solicitanții de azil

au uneori senzația că sunt percepuți și tratați ca și cum ar fi infractori. „Noi suntem nevinovați, nu am comis nici o crimă, de ce să stăm la închisoare?”, se întreba Antar Aissa din Algeria.

Despre gardieni s-a spus că înăspreau permanent reguli deja destul de dure, aproape similare cu cele din penitenciarele de maximă securitate. În centrul din Nyírbátor, în partea de est a țării, exercițiile fizice în interiorul clădirii au fost interzise. Apelurile telefonice sunt limitate la cinci minute iar vizitele la 20 de minute, în loc de 45 de minute.

În ansamblu, EMF a observat că regimul custodiei publice se aplică și peste perioada maximă de 15 zile prevăzută de legea în vigoare la momentul evaluării. În acest context, decizia CEDO în speța Lokpo și Touré împotriva Ungariei a arătat că Ungaria a încălcat Articolul 5, alin. 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului (20 septembrie 2011). Acest raport descrie faptele așa cum au fost acestea constatate la momentul evaluării participative din 2010. De la momentul publicării, situația juridică s-a schimbat permițând perioade și mai lungi de custodie publică dar și îmbunătățirea accesului la servicii de asistență.

” Noi suntem nevinovați, nu am comis nici o crimă, de ce să stăm la închisoare?”

Îmbunătățiri pentru solicitanții de azil

- Guvernul maghiar a elaborat un plan de recrutare a unui efectiv suplimentar de gardieni pentru centrele de custodie publică. Se speră că astfel, gardienii nou angajați, bine selectați și pregătiți, vor ajuta la îmbunătățirea atmosferei și a condițiilor de trai în spatele gratiilor.
- Educația a fost îmbunătățită pentru copiii cazați la Debrecen unde cursurile pregătitoare speciale le oferă îndrumarea necesară pentru înscrierea în clasele obișnuite, deși acest lucru nu se realizează întotdeauna pe cât de repede s-ar impune pentru a evita stigmatizarea.
- Biserica Reformată Maghiară a oferit diferite programe de sprijin al rezidenților pentru găsirea unei locuințe, școlarizarea copiilor și participarea la cursuri de limba maghiară, urmate de cursuri de formare profesională (îngrijire copii/bonă) pentru femei.

Recomandări

- Plasarea solicitanților de azil în custodie publică doar în cazuri excepționale. Încetarea practicii de plasare în custodie publică a minorilor.
- Introducerea unei evaluări complexe a vârstei, care să includă examinări medicale și psiho-sociale, conform celor stipulate în Comentariul General nr. 6 (2005) al Comitetului Națiunilor Unite pentru Drepturile Copilului și celor solicitate de Avocatul Poporului din Ungaria în raportul său nr. 7120/2009.
- Modificarea legislației pentru a permite cazarea împreună a cuplurilor de solicitanți de azil aflați în custodie publică din motive administrative.
- Asigurarea accesului la procedura de azil a fiecărei persoane care se află în custodie publică în Győr și care dorește să depună o cerere de azil
- Plasarea solicitanților de azil în custodie publică separat de infractori și dependenți de droguri, atunci când custodia publică a primilor nu se poate evita și cu condiția să fie menținută în limitele legii, mai ales în centrul de custodie publică din Budapesta.
- Evitarea folosirii cătușelor și leșelor atunci când solicitanții de azil nu au comis nici o infracțiune ci doar au trecut „frontiera verde” în căutarea protecției internaționale.
- Îmbunătățirea de urgență a consilierii juridice și sociale acordate persoanelor aflate în detenție, mai ales în Centrul de Custodie Publică Temporară din Debrecen și în Kiskunhalas. Se impune angajarea de asistenți sociali care să ofere servicii îmbunătățite de consiliere socială.
- Înregistrarea și păstrarea corespunzătoare a evidenței tuturor reclamațiilor făcute de persoanele aflate în custodie publică pentru a facilita verificarea faptului că acestea au fost înaintate efectiv către conducere spre analiză și soluționare.
- Acordarea de prioritate identificării și furnizării sistematice de servicii sociale profesionale victimelor torturii și ale altor forme de violență.
- Furnizarea de informații detaliate persoanelor aflate în custodie publică cu privire la proceduri, Regulamentul Dublin, motivele custodiei publice și particularitățile fiecărui caz în parte pentru a diminua sentimentul de nesiguranță. Furnizarea de informații despre repatrierea voluntară și accesul la avocați, mai ales celor aflați în custodie publică în centrul din Győr.
- Evitarea cazării solicitanților de azil și a străinilor ce fac obiectul procedurilor poliției pentru străini în aceeași facilitate din Debrecen, administrată de OIN, pentru a preveni neînțelegerile, tensiunile și frustrarea datorate situației, drepturilor și obligațiilor diferite ale acestora.
- Aderarea la Protocolul Opțional la Convenția Națiunilor Unite împotriva Torturii și crearea unui mecanism național, independent, de monitoriza-

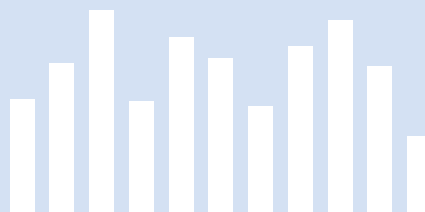
re prin verificări inopinate în centrele de custodie publică. Această recomandare făcută autorităților maghiare are la bază constatarea conform căreia rolul curent de monitorizare a custodiei publice nu a reușit să pună capăt plasării copiilor în spatele grădiilor, nici să determine eliberarea solicitanților de azil care urmau procedura legală de azil și care stătuseră deja 15 zile în custodie publică.

- Elaborarea de planuri individuale de integrare eficiente pentru refugiații recunoscuți.
- Informarea beneficiarilor protecției internaționale cu privire la drepturile și obligațiile pe care le au.
- Sprijinirea refugiaților în vederea obținerii unui loc de muncă în Ungaria, ca un prim pas către integrarea lor viitoare.
- Asigurarea accesului solicitanților de azil minori la educație în clase obișnuite, cât mai curând cu putință, în scopul unei integrări lingvistice și sociale mai rapide.
- Îmbunătățirea serviciilor medicale prin angajarea de personal motivat și specializat, inclusiv stomatologi, mai ales în centrul de pre-integrare din Bicske. Evitarea posibilelor neînțelegeri ale tratamentelor prescrise, cu consecințe periculoase, prin asigurarea serviciilor de interpretare în timpul consultațiilor.
- Crearea de locuri de muncă în centrul de pre-integrare din Bicske.

Date statistice

În anul 2010, un număr de 2.104 persoane au depus cereri de azil în Ungaria. Această cifră reprezintă mai puțin decât jumătate din numărul cererilor depuse în această țară din centrul Europei în anul 2009 (4.672) și sub nivelul anului 2008 (3.118 cereri). Principalele țări de origine ale solicitanților de azil au fost Afganistan, Kosovo și Palestina.

În 2010 s-a înregistrat și un declin al numărului de persoane cărora le-a fost acordată protecție internațională: 74 de persoane au primit statutul de refugiat (cu 55% mai puțin ca în 2009), iar unui număr de 173 solicitanți de azil li s-a permis să rămână în Ungaria, fie cu statut de tolerat, fie cu statut de protecție subsidiară (cu 20% mai puțin decât în anul precedent).

Polonia

Deși refugiații și alte persoane care beneficiază de protecție internațională în Polonia primesc asistență în vederea integrării și în multe privințe se bucură de aceleași drepturi ca și cetățenii polonezi, majoritatea încă întâmpină dificultăți în a-și asigura traiul de zi cu zi. Găsirea unei locuințe și a unui loc de muncă sunt încă problematice și mulți refugiați sunt expuși riscului de a îngroșa rândurile celor fără adăpost. Refugiații au sentimentul că, deși utile, programele formale de integrare nu îi pregătesc cu adevărat să facă față provocării de a-și croi un drum în viață, în Polonia.

Numărul solicitărilor de azil a scăzut cu 38% în anul 2010 comparabil cu anul anterior și, din 15 centre de recepție, cinci au fost închise în luna noiembrie ca urmare a unei evaluări efectuată de Oficiul pentru Străini. Reprezentanții acestuia au declarat că centrele au fost închise pe baza criteriilor de calitate și preț a serviciilor. În același timp, s-au deschis două noi centre, dintre care unul exclusiv pentru femei singure.

Polonia are cel mai mare număr de copii solicitanți de azil precum și cel mai mare număr total de refugiați din UE. Copiii reprezintă peste 50% din întregul grup, de aceea este extrem de important să li se asigure accesul la educație și activități de petrecere a timpului liber. Accesul la educație a continuat să se îmbunătățească în anul 2010 și multe școli au angajat personal suplimentar pentru a asista copiii refugiați și solicitanți de azil. Deși s-au înregistrat progrese, în unele centre de recepție copiii nu au încă acces la grădiniță sau la activități sportive.

Metodologie

În Polonia, interviurile din cadrul evaluării participative s-au efectuat între lunile mai și octombrie 2010. Echipele Multi-Funcționale (EMF) au inclus membri reprezentând UNHCR, Institutul pentru Statul de Drept, Caritas, Crucea Roșie din Polonia, Comitetul Helsinki, Fundația pentru Educație și Creativitate, Fundația Ocalenie, precum și reprezentanți ai Ministerului Muncii și Politicilor Sociale, ai poliției, ai Oficiului pentru Străini, ai Oficiilor voievodatelor din Mazowieckie, Podlaski și Lubelskie și reprezentanți ai centrelor municipale de asistență familială din Poviats.

Echipele au vizitat șapte centre de recepție, mai precis Czerwony Bór din regiunea Podlaskie, Linin și Radom din regiunea Mazowieckie și centrele de la Lublin, Łuków, Biała Podlaska, Kolonia Horbów din regiunea Lubelskie. Echipele Multi-Funcționale s-au întâlnit cu refugiați și alte persoane care beneficiază de protecție internațională și la sediul Institutului pentru Statul de Drept de la Lublin, al Fundației pentru Educație și Creativitate din Białystok și al Comitetul Helsinki pentru Drepturile Omului din Varșovia.

La interviu au participat 220 de persoane, mare parte a acestora fiind solicitanți de azil de origine cecenă din Federația Rusă. În general, solicitanții de azil și refugiații au avut un nivel ridicat de participare la procesul AGDM. Aceștia s-au arătat dornici să transmită îngrijorările lor echipei care a realizat interviurile.

O primire mai rece

Conform unui sondaj național, opinia generală în Polonia este că statul ar trebui să primească refugiați pentru că polonezii înșiși au fost nevoiți la un moment dat să fugă pentru a-și salva viața. Cu toate acestea, uneori, atitudinea diferă în comunitățile locale unde se află centrele de recepție pentru străini. O serie de incidente au survenit la Lomza și Białystok unde solicitanții de azil au fost primiți cu răceală de comunitatea locală și unde tensiunea a escaladat până la atacuri fizice și verbale. Comunitatea locală din Lomza – mobilizată de un politician local – a manifestat pentru închiderea centrului de recepție pe motivul că străinii acaparează locurile de muncă și locuințele și așa puține ale localnicilor. Centrul s-a numărat printre cele care s-au închis în 2010, aparent pe motivul că nu a întrunit criteriile de selecție; între timp, rezidenții din centru s-au mutat în altă parte, mulți dintre ei în locuințe private aflate în aceeași zonă. Dar, ca urmare a acestei experiențe, mulți solicitanți de azil au rămas cu un gust amar al vulnerabilității lor.

Dimpotrivă, noul centru de recepție pentru femei singure Targówek din Varșovia și noul centru de la Grotniki de lângă Lodz s-au deschis fără proteste din partea comunității locale, iar rezidenții s-au simțit bine veniți. Deschiderea ambelor centre a fost însoțită de campanii de informare derulate de Oficiul pentru Străini și ONG-ul Forumul Polonez pentru Migrație, iar autoritățile declară că aceste campanii au avut efecte pozitive.

Și copiii unde se joacă?

În ciuda amenajării unor noi locuri de joacă și deschiderii grădinițelor în trei centre de recepție, rezidenții sunt încă îngrijorați de lipsa activităților și a locurilor unde copiii să-și petreacă timpul liber. Sunt prea puțini asistenți sociali sau voluntari care să se implice în organizarea vizitelor la muzee sau o ieșire la cinematograful, de exemplu. În zonele mai îndepărtate, unde ONG-urile sunt slab reprezentate, activitățile lipsesc cu totul, la fel ca și voluntarii care să organizeze excursii și să ajute la teme.

Echipele a aflat de la copiii din centrele de recepție că posibilitățile de petrecere a timpului liber sunt limitate, mai ales când e vreme rea și nu se pot juca afară. „Ne place să ne jucăm pe afară, în fața clădirilor, dar când vremea e rea, nu avem ce face” a spus Ahmed Zakulov, solicitant de azil din Federația Rusă, în vârstă de 11 ani. Copiii au spus că se plictisesc în vacanța de vară și că rămân singuri când nu merg la școală. Sunt centre care nu au încă un loc de joacă. În toate situațiile, copiii au spus că nu au săli de sport unde să desfășoare activități iarna sau când plouă. Băieților mai ales, le-ar plăcea să participe la activități sportive orga-

Școlile continuă să-și îmbunătățească serviciile

nizate și să meargă la sala de gimnastică. Aproape toți copiii și-au dorit să meargă la cursuri de înot.

Chiar și în cazul în care există grădinițe, ele sunt deschise numai câteva ore pe zi, când este prezent un supraveghetor. Copiii nu au acces în restul timpului. Aceștia au propus ca grădinițele să rămână deschise mai mult timp, în prezența unui supraveghetor vorbitor de poloneză, care să le ușureze învățarea limbii poloneze.

Într-adevăr, echipele de evaluare au constatat de-a lungul anilor că grădinițele joacă un rol important în facilitarea integrării, mai ales în afara centrului de recepție. Copiii care frecventează grădinița în comunitatea locală se integrează mai repede, învață mai ușor limba poloneză și se orientează mai ușor în noua lor țară. În același timp, adulții înșiși ajung să se orienteze mai ușor în societate sub influența unei interacțiuni mai intense cu părinți polonezi. Atunci când copiii lor frecventează grădinița, părinții au mai mult timp pentru a participa la activitățile de pre-integrare, cum ar fi cursurile de limba poloneză organizate în centrul de recepție sau cursurile de pregătire profesională.

” Ne place să ne jucăm pe afară, în fața clădirilor, dar când vremea e rea, nu avem ce face.”

Urmând aceeași tendință care se manifestă din 2005, accesul la educație al copiilor solicitanți de azil a continuat să se îmbunătățească și în 2010. În acest an, au intrat în vigoare modificări legislative care prevăd funcția de profesor asistent pentru a răspunde nevoilor speciale ale solicitanților de azil și ale refugiaților. Unele școli au angajat deja personal suplimentar, în timp ce altele sunt pe cale să o facă.

În interviurile din 2010 au fost foarte rare cazurile în care părinții s-au plâns de lipsa accesului la educație; în general, nu au avut probleme să-și înscrie copiii la școală sau cu transportul. Deși în câteva cazuri au existat plângeri legate de întârzierea manualelor, majoritatea copiilor au spus evaluatorilor că le place să meargă la școală și să-și facă noi prieteni. Unii dintre copiii de vârstă mică nou-sosiți din Cecenia care încă nu au învățat limba poloneză s-au plâns de probleme la școală. Ei au spus că faptul că au mers la școală imediat, fără să cunoască limba poloneză, i-a făcut să se simtă izolați. Acest fapt poate influența mai târziu rata de frecvență a școlii. În același timp, uneori e greu ca școlile să evalueze încadrarea corectă în anul de studiu, mai ales în cazul adolescenților cu un nivel limitat de educație sau cu slabe cunoștințe de limba poloneză.

Pierduți și derutați

Cea mai mare parte a străinilor care au participat la interviuri în 2010 s-au simțit afectați de nesiguranța legată de statutul lor legal. Solicitanții de azil au relatat membrilor echipei despre frustrările tot mai mari pe parcursul procedurilor de dobândire a statutului de refugiat. Deși în Polonia procedurile de determinare a statutului de refugiat durează în mod normal între șase și opt luni, majoritatea celor a căror cerere de azil a fost respinsă depun o nouă solicitare, ceea ce prelungește procesul. S-a observat o creștere a îngrijorării față de numărul de decizii negative și de nesiguranța viitorului și mulți și-au exprimat temerea față de perspectiva de a fi returnat în țara de origine. „Nu facem decât să așteptăm și iar să așteptăm”, a spus Ruslan Magomiedov, solicitant de azil din Cecenia.

Rezidenții din centrele de recepție cred că nu sunt informați la timp de schimbările legislative care îi pot afecta. Au declarat că se simt înstrăinați și că deseori nu au timpul necesar pentru a se duce la un ONG sau la diverse birouri pentru a primi informații actualizate, pe motiv că trebuie să muncească sau să meargă la școală. Mulți s-au plâns de limitele asistenței juridice, oferită numai de ONG-uri, mai ales în cazul celor care trăiesc în zona rurală. ONG-urile specializate funcționează de obicei în orașele mari și nu dispun de bugetul necesar pentru a merge în toate centrele de recepție, la intervale regulate. Nici străinii nu au mijloacele financiare necesare pentru a merge în orașele mari pentru consultanță juridică.

Toate problemele de mai sus sunt agravate de faptul că solicitanții de azil au slabe cunoștințe de limba poloneză și că nu au încredere în informația primită, lipsă de încredere posibil legată de diferențele culturale. Membrii echipei, reprezentanți ai guvernului și ONG-urilor consideră că neînțelegerile legate de determinarea statutului și de îndatoririle și obligațiile solicitanților de azil sunt alimentate de slaba cunoaștere a limbii poloneze. Reprezentanții ONG-urilor cred că slabele competențe lingvistice îi împiedică de asemenea pe solicitanții de azil și pe refugiați să apeleze la autoritățile locale sau la poliție atunci când au nevoie de ajutor.

În unele zone, solicitanții de azil și refugiații au semnalat lipsa competențelor interpersonale și interculturale a unor reprezentanți ai autorităților, care nu erau pregătiți să lucreze cu străini. Au declarat că autoritățile oferă cu greu informații și au o înțelegere limitată a situației solicitanților de azil și a refugiaților din Polonia. Se consideră că situația este mai bună în zonele unde oamenii sunt mai familiarizați cu recepția străinilor.

Centre de recepție bune și pentru gândaci

Solicitanții de azil au declarat membrilor echipelor că vremea caldă și iarna blândă din 2010 au favorizat apariția ploșnițelor în unele centre de recepție. Autoritățile declară că dezinfecția s-a făcut regulat, însă unii dintre rezidenți nu permit echipelor de dezinfecție să intre în camerele lor. De asemenea autoritățile pretind că mănncarea din dormitoare agravează problema și face ca dezinfecția să nu mai fie la fel de eficientă.

Diversitatea hranei poate fi îmbunătățită

Deși au existat mai puține plângeri față de hrana din centrele de recepție pentru solicitanți de azil, rezidenții și-ar dori să fie implicați în pregătirea felurilor de mâncare și au cerut să fie incluse în hrana zilnică mai multe fructe și legume. „Azi cartofi, mâine cartofi”, a spus unul dintre cei întrebați, plângându-se de lipsa de varietate a meselor. Deși în ultimii ani prețul alimentelor în Polonia a crescut, calculul cotei financiare pentru hrana zilnică a rămas neschimbat, ceea ce înseamnă că centrele dispun de fonduri mai puține pentru a oferi o dietă echilibrată. În unele centre, cum ar fi Kolonia Horbow, rezidenții nu sunt consultați cu privire la meniu. Pe durata Ramadanului din 2010 toate centrele au oferit hra-

nă rece în completarea meselor calde, astfel încât cei care au dorit să respecte cerințele religioase ale perioadei au putut să o facă.

Solicitanții de azil și refugiații îngrijorați de calitatea asistenței medicale

Deși nemulțumirile față de asistența medicală au scăzut în anul 2010, solicitanții de azil și refugiații continuă să manifeste o lipsă de încredere față de calitatea serviciilor medicale. Conform unor solicitanți de azil, unii doctori au tendința de a prescrie aceleași medicamente pentru boli diferite, ceea ce crește nemulțumirea. În schimb, alții s-au arătat mulțumiți de tratamentul primit. În același timp, reprezentanții guvernului semnaleză dificultăți în găsirea personalului medical care să lucreze în centrele de recepție.

Mulți dintre străinii din Polonia necesită îngrijiri medicale de specialitate, ceea ce face ca îngrijirea medicală de bază din centrele de recepție să nu fie suficientă. Unii dintre bărbații și femeile cu probleme medicale deosebite au semnalat faptul că au obținut cu greu o trimitere la specialist. S-au menționat probleme legate de neînțelegeri lingvistice și culturale și au existat plângeri față de personalul medical din Bialystok și Lukow.

Programe de integrare care nu își ating ținta

Din momentul în care o persoană dobândește statutul de refugiat sau protecție subsidiară, poate să participe la programul individual de integrare derulat de stat. În general, programul include o alocație financiară care să acopere costul vieții, cursuri de poloneză, consiliere juridică, psihologică și familială - dacă este necesar-, precum și informații despre cum pot fi contactate birourile de plasare a forței de muncă, grupurile din comunitățile locale și ONG-urile care pot oferi asistență.

Cu toate acestea, în marea lor majoritate, refugiații și celelalte grupuri nu consideră că programul ar fi eficient. Deși cursurile de limba poloneză și de pregătire profesională au fost apreciate, refugiații nu consideră că programul acoperă nevoile lor de integrare. Aceștia sugerează că programul ar trebui să fie mai lung și că ar trebui să permită combinația între muncă și cursurile de limbă. Unii dintre interviuați consideră că anumite cerințe ale programului, precum obligația de a frecventa cursurile de limba poloneză și de a se întâlni la intervale regulate cu un asistent social, pot împiedica integrarea, deoarece fac aproape imposibilă păstrarea unui loc de muncă cu normă întreagă.

Un loc pe care să-l numești „acasă” este încă departe

Refugiații au spus că cea mai serioasă problemă cu care se confruntă în Polonia este găsirea unei locuințe. Aproape toți refugiații care au participat la interviu se confruntă la un moment dat cu pericolul evacuării și riscul de a ajunge în stradă.

Refugiații și alte categorii care beneficiază de protecție subsidiară declară că nu-și pot permite să plătească o chirie la prețul pieței. Chiriașii trebuie să plătească o garanție în avans față de chiria pentru prima lună. Refugiații, care primesc alocația de integrare doar în momentul în care părăsesc centrul de recepție, nu au banii necesari la dispoziție. În orașele mai mari, chiriile sunt prea mari pentru familiile de refugiați, iar în zonele rurale este un deficit de apartamente de închiriat. Sistemul de locuințe sociale nu este adecvat nevoii de locuințe și în multe zone se așteaptă chiar și câțiva ani pentru a putea obține un apartament.

Deși refugiații recunosc că și polonezii sunt afectați de lipsa locuințelor sociale, cei cu familii numeroase se lovesc de dificultăți și mai mari și de prejudecățile proprietarilor. De obicei, proprietarii

cer chirii mai mari când este vorba de refugiați sau migranți decât cele pe care le-ar cere de la un polonez. Umar Dobgiegov, un bărbat de 48 de ani din Federația Rusă cu protecție subsidiară a mărturisit: „E posibil ca, dacă află că sunt din Rusia, să crească automat chiria cu câteva zeci de zloți, ceea ce deja depășește ceea ce mi-aș permite să plătesc dacă lucrez.”

Chiar și atunci când reușesc să închirieze un apartament, adesea proprietarii nu încheie un contract legal de închiriere (din motiv de impozit sau pentru a evita problemele la încetarea contractului) și refuză să permită străinilor să-și declare domiciliul respectiv. Astfel lucrurile se complică, așa cum explică Ludmila Jakobczenko, o femeie de 33 de ani din Federația Rusă: „Fără înregistrarea domiciliului nu poți să ai „PESEL” – cod numeric personal. Fără cod numeric personal, nu poți să-ți înscrii copiii la școală sau să mergi la doctor. E un cerc vicios.”

” *E posibil ca, dacă află că sunt din Rusia, să crească automat chiria cu câteva zeci de zloți, ceea ce deja depășește ceea ce mi-aș permite să plătesc dacă lucrez.*”

S-ar părea că există un deficit de locuințe mai ales în zona din vecinătatea anumitor centre de recepție și adesea refugiații se tem să se mute în alt oraș, pe care nu-l cunosc. În anumite locuri, cum ar fi Lublin, nu există nici o reglementare a primăriei prin care să li se permită celor cu protecție subsidiară să primească locuințe sociale. În Varșovia acest lucru este posibil doar pentru refugiații care au încheiat procesul de integrare. Ca aspect pozitiv, autoritățile din Varșovia pun la dispoziția familiilor de refugiați cinci apartamente anual. În timp ce la Lubin sunt două așa-numite apartamente „de protecție” care pot fi folosite temporar de refugiații care își caută o locuință proprie.

Locuri de muncă legale încă inaccesibile

Rata șomajului în Polonia este ridicată și în creștere, ceea ce amplifică atitudinea negativă deja existentă, a polonezilor față de străinii care caută un loc de muncă. În mare majoritate, străinilor li se oferă munci prost plătite, înjositoare, care de obicei sunt pe termen scurt și fără un contract de muncă. După cum spune Magomied Tarabakov, refugiat din Federația Rusă: „Femeile fac curățenie; bărbații lucrează în construcții sau ca lucrători calificați, dacă au noroc.”

Refugiații și solicitanții de azil declară că după găsirea unei locuințe, cea mai mare problemă este găsirea unui loc de muncă. Mulți refugiați au sentimentul că angajatorii își închipuie că angajarea unuia dintre ei implică eforturi și costuri suplimentare, deoarece nu știu că persoanele care beneficiază de protecție internațională au aceleași drepturi în Polonia ca și cetățenii polonezi. Angajatorii cred în mod eronat că refugiații au nevoie de un permis de muncă și că angajarea lor ar fi astfel un proces complicat și prelungit. În același timp, refugiații ar fi mai încrezători dacă și-ar cunoaște mai bine drepturile și obligațiile, ceea ce ar ușura negocierile cu angajatorii.

În afară de aceasta, mulți străini nu au competențele profesionale cerute pe piața locală, iar slaba cunoaștere a limbii poloneze nu face decât să agraveze situația. Cei care găsesc un loc de muncă se plâng că salariile sunt prea mici ca să întrețină o familie numeroasă.

Refugiații au greutate chiar și când trebuie să acceseze ajutorul de șomaj. Deși primesc o alocație specială pe durata programului de integrare, odată ce acesta se încheie, refugiații au probleme la primirea ajutorului de șomaj deoarece deseori nu îndeplinesc condiția să fi lucrat cel puțin un an pentru a putea primi acest ajutor. Reglementările în vigoare nu conțin prevederi pentru situația particulară a refugiaților sau a celor care beneficiază de protecție subsidiară.

” Femeile fac curățenie; bărbații lucrează în construcții sau ca lucrători calificați, dacă au noroc.”

Îmbunătățiri pentru solicitanții de azil și refugiați

- În efortul de a îmbunătăți perspectivele de integrare a persoanelor care beneficiază de protecție, guvernul polonez a extins programul de integrare anterior destinat numai refugiaților pentru a cuprinde și persoanele care beneficiază de „protecție subsidiară” sau umanitară.
- Accesul la educație al copiilor solicitanți de azil a continuat să se îmbunătățească în 2010, numărul de plângeri cu privire la accesul la educație scăzând în comparație cu anii anteriori. Au intrat în vigoare modificările legislative care au permis angajarea profesorilor asistenți pentru a răspunde nevoilor particulare ale solicitanților de azil și ale refugiaților și multe școli deja au angajat personal suplimentar.
- În unele centre de recepție s-au amenajat noi locuri de joacă și s-au deschis grădinițe.
- ONG-urile oferă mai multe activități pentru copiii din Lomza, Bialystok și Lublin și în multe centre există voluntari care fac vizite regulate și se joacă cu copiii.
- Numărul în scădere de plângeri față de calitatea serviciilor medicale sugerează îmbunătățirea calității asistenței medicale în comparație cu anii anteriori.

Recomandări

- Facilitarea accesului solicitanților de azil la grădinițele din proximitatea centrelor de recepție, iar în cazul în care acestea nu există, înființarea grădinițelor chiar în cadrul centrelor. Furnizarea echipamentului sportiv și a jucăriilor.
- Îmbunătățirea accesului la servicii medicale de calitate, inclusiv tratament specializat. În plus, promovarea schimbului de informații între personalul medical și solicitanții de azil și refugiați.
- Garantarea accesului solicitanților de azil la asistență juridică de calitate.
- Derularea unor cursuri de pregătire profesională în centrele de recepție, înainte de începerea propriu-zisă a programului de integrare, pentru a permite dobândirea competențelor necesare obținerii unui loc de muncă.
- Furnizarea informațiilor cu privire la modificările legislative care îi afectează, la drepturile, obligațiile și serviciile disponibile pentru solicitanți de azil, refugiați și beneficiari ai protecției umanitare.
- Organizarea activităților de promovare a imaginii, de conștientizare și de schimburi interculturale legate de refugiați pentru a susține perspectivele de integrare și mări gradul de acceptare în cadrul comunității, mai ales în zonele din vecinătatea centrelor de recepție sau cu o mare densitate de refugiați. Sunt încă necesare eforturi susținute, din partea tuturor autorităților poloneze, de informare a comunităților locale și rezolvare a conflictelor.
- Asigurarea accesului la locuințe, inclusiv locuințe sociale, pentru refugiații și beneficiarii de protecție internațională de pe teritoriul Poloniei.

Accesul la educație al copiilor solicitanți de azil a continuat să se îmbunătățească în 2010, numărul de plângeri cu privire la accesul la educație scăzând în comparație cu anii anteriori.

Recomandări propuse de solicitanții de azil și refugiați:

- Modificarea reglementărilor, astfel încât să permită refugiaților să primească alocația de integrare înainte de a părăsi centrul de recepție, pentru a putea dispune de suma cerută ca acont la încheierea unei locuințe.
- Facilitarea întâlnirilor regulate cu autoritățile din diverse instituții (de exemplu poliție) pentru ca străinii să beneficieze de informații la intervale regulate.
- Derularea unei campanii de informare a angajatorilor pe tema dreptului legal la muncă a străinilor care beneficiază de protecție în Polonia cu scopul de a mări accesul pe piața muncii.
- Prelungirea duratei Programului Individual de Integrare (un an în prezent) pentru a permite străinilor să dobândească competențe suplimentare și mărirea numărului de ore de limba poloneză.
- Derularea cursului de limba poloneză pe tot parcursul anului pentru a facilita procesul de învățare a copiilor care merg la școală.

Date statistice

După o cifră record de 10.587 de cereri de azil în Polonia în 2009, în anul 2010 au depus cerere de protecție internațională doar 6.534 de persoane. Acesta reprezintă o scădere cu 38% și se situează sub numărul de cereri de azil din 2008, adică 8.517. Majoritatea solicitanților de azil sunt originari din Rusia, Georgia și Armenia.

S-a înregistrat de asemenea o scădere a numărului persoanelor care au primit dreptul la protecție internațională în Polonia. Statutul de refugiat a fost recunoscut doar în cazul a 82 de persoane în 2010, în scădere cu 38% față de 2009. S-a înregistrat o scădere cu 81% a numărului persoanelor care au beneficiat de protecție subsidiară în Polonia în 2010, doar 438 de persoane beneficiind de protecție subsidiară, în comparație cu 2.377 în 2009.

România

România a fost puternic afectată de criza economică în anul 2010, care a cauzat reduceri ale serviciilor sociale și salariilor precum și diminuarea numărului de locuri de muncă. Solicitanții de azil au resimțit și ei

constrângerile financiare atunci când, datorită reducerilor bugetare, distribuția apei calde a fost limitată la doar câteva ore pe zi în centrele de recepție. Pe de altă parte, în ciuda presiunilor financiare, în anul 2010 s-au remarcat anumite îmbunătățiri, inclusiv punerea la dispoziție de calculatoare și acces la internet în centrele de recepție precum și oferirea de ajutoare financiare refugiaților relocați din Galați.

Eforturile facute de ONG-uri pentru strângerea de fonduri au contribuit la îmbunătățirea accesului la educație al refugiaților relocați și s-au materializat în donații de bunuri către solicitanți de azil și refugiați. Aceste demersuri au fost de o importanță critică pentru solicitanții de azil care nu au drept de muncă în timpul primului an al procedurii de azil. Ei rămân astfel complet dependenți de ajutorul lunar – echivalent cu 85 de eurocenți pe zi – care nu acoperă nici măcar cele mai elementare nevoi ale unei persoane care trăiește în România.

Metodologie

În România, prezentul raport este rezultatul procesului evaluărilor participative desfășurate în decursul anului 2010. În acest sens, a fost înființată o Echipă Multi-Funcțională (EMF) formată din personal UNHCR, un ofițer de decizie și un ofițer de integrare (din partea Direcției pentru Azil și Integrare (DAI), desemnați de Oficiul Român pentru Imigrări (ORI), precum și din personal al diferitelor ONG-uri active în domeniul azilului și integrării. ONG-urile în cauză au fost: Forumul Român pentru Refugiați și Migranți (ARCA), Consiliul Național Român pentru Refugiați (CNRR), Serviciul Iezuiților pentru Refugiați (JRS) și Salvați Copiii România (SCR).

În perioada iunie – octombrie, EMF s-a întâlnit cu refugiați și alte persoane cu protecție subsidiară sau ședere tolerată, solicitanți de azil, solicitanți de azil respinși, precum și străini aflați în custodie publică. Ei proveneau dintr-un spectru larg de țări și teritorii, inclusiv Afganistan, Albania, Camerun, Ciad, Republica Democratică Congo, fosta Iugoslavie, Georgia, India, Moldova, Maroc, Nigeria, Pakistan, Somalia, Siria, Tibet și Turcia.

Evaluarea participativă a avut loc în următoarele locații:

- Toate centrele de recepție și custodie publică ale ORI din Arad, București, Galați (sud-est), Otopeni (în afara capitalei București), Rădăuți (nord), Șomcuta Mare (nord-vest) și Timișoara (sud-vest)
- Căminul JRS din Galați
- Centrul de Tranzit în Regim de Urgență (CTU) din Timișoara
- În București și în CTU din Timișoara, pentru întâlnirile cu refugiații recunoscuți sau alți titulari ai unei forme de protecție.

Și copiii au fost consultați pentru elaborarea acestui raport, într-o serie de întâlniri periodice ce au avut loc cu 85 de fete și băieți africani, cu vârste între 7 și 18 ani. Întâlnirile au avut loc în perioada ianuarie-octombrie 2010.

EMF a combinat diferite metode de cercetare, inclusiv discuții semistructurate și interviuri individuale, focus grupuri, observații și verificări la fața locului. Cele mai importante teme de discuție au vizat modul de abordare a cererilor de azil (inclusiv la frontieră), condițiile de recepție și programele de integrare oferite persoanelor cu o formă de protecție în România.

„Ne-au salvat viața”

Femeile din Afganistan care s-au întâlnit cu EMF într-un centru de recepție din partea de nord-est a orașului Rădăuți au avut numai cuvinte de laudă la adresa primilor români pe care i-au întâlnit – polițiștii de frontieră. „Ne-au salvat viața”, au spus afganele. „Ne-au salvat viețile noastre și pe cele ale copiilor noștri”, au repetat ele. Aceste solicitante de azil din Asia au ajuns în România într-un camion și au fost descoperite de polițiștii de frontieră într-o stare foarte proastă, după o călătorie lungă și grea, plină de teamă și incertitudine.

În ciuda acestor prime impresii favorabile, mulți dintre bărbații, femeile și copiii care solicită protecție internațională în România, ajung să aibă experiențe mai puțin pozitive și se consideră prost informați despre procesul prin care li se stabilește soarta. Solicitanții de azil din cele cinci centre regionale ale Oficiului Român pentru Imigrări (ORI) au declarat reprezentanților UNHCR că nu au o relație bună de comunicare cu autoritățile locale, atunci când aceasta nu lipsește cu desăvârșire. Mulți oameni s-au plâns că au primit informații inadecvate despre sistemul de azil, chiar dacă informațiile sunt disponibile în zece limbi (prin intermediul unor

materiale realizate cu fonduri UE) în camerele de consiliere destinate ONG-urilor din fiecare centru de recepție. De exemplu, nu cunoșteau sistemul Dublin și nici consecințele acestuia pentru propriile lor vieți. Regulamentul Dublin al UE definește care este țara responsabilă pentru determinarea statutului de refugiat, adică cea care aplică procedura de azil. În majoritatea cazurilor, aceasta va fi țara în care o persoană este înregistrată prima dată ca solicitant de azil. Dacă ulterior, respectiva persoană pleacă într-o altă țară unde poate avea rude, prieteni sau a cărei limbă o cunoaște, aceasta este de regulă returnată în țara unde a depus prima cerere de azil.

Faptul că nu vorbesc limba română agravează problemele cu care solicitanții de azil se confruntă. În ciuda recentelor eforturi depuse de Consiliul Național Român pentru Refugiați (CNRR) de a îmbunătăți serviciile de interpretare în cadrul unui proiect co-finanțat de guvern și de UE, Echipele Multi-Funcționale au constatat că se perpetuează anumite deficiențe grave. De cele mai multe ori, interpreții nu au experiență în chestiunile legate de azil sau pur și simplu nu sunt disponibili pentru anumite limbi în anumite zone.

Solicitanții de azil au mai spus că, din punctul lor de vedere, procedura administrativă este mult prea lungă, mai ales în cazul celor care așteaptă o decizie cu privire la țara care urmează să le proceseze cererea de azil, pe baza Regulamentului Dublin. În anumite centre oamenii s-au plâns și de calitatea reprezentării juridice asigurate de avocații locali.

„Cum pot să îmi spună că mă pot întoarce în Irak?”

Ca urmare a comunicării deficitare, de cele mai multe ori solicitanții de azil nu înțeleg rezultatul procedurii. Mulți s-au plâns fâțiș de calitatea procesului decizional. „[Ofițerul de decizie] Îmi spune aici [în decizie] că am mințit”, a afirmat Aysha, o tânără irakiană, solicitantă de azil, în fața echipei de evaluare. „Dar cred că de fapt nu au vrut să mă asculte cu adevărat. Nu am mințit, am spus adevărul, cum pot să îmi spună că mă pot întoarce în Irak?”.

Copiii au și mai mari probleme în a se face înțeleși într-un mediu necunoscut, într-o limbă necunoscută și într-o stare de mare nesiguranță. Din acest motiv, minorilor neînsoțiți li se desemnează un reprezentant legal care să le explice și care să îi ghideze prin întregul proces. Cu toate acestea, copiii s-au plâns că reprezentanții numiți pentru ei nu se implică suficient în procedură iar comunicarea cu privire la caz nu este una corespunzătoare. După cum și Atash Saghar, un minor afgan separat de părinții săi, a spus echipei de cercetare: „Judecătorul nu mi-a pus niciodată vreo întrebare. Când i-am spus că vreau să vorbesc în fața ei, mi-a răspuns că nu are timp și, în cele din urmă, mi-a respins cazul”.

Cei bolnavi și cei săraci

Conform spuselor multor solicitanți de azil, anumite servicii medicale de bază nu le sunt disponibile. Medicamentele pentru anumite afecțiuni lipsesc iar personalul medical nu este pregătit să trateze pacienți din Asia și Africa, datorită barierelor lingvistice și culturale ce exacerbează dificultățile de comunicare. Adesea, medicii și asistentele nu sunt la curent cu faptul că solicitanții de azil au dreptul la îngrijire medicală de urgență gratuită (conform Articolului 17, alin. 1m din Legea azilului). Femeile paciente au solicitat un număr mai mare de personal medical feminin în centrele unde trăiesc. Serviciile stomatologice nu sunt disponibile în nici unul din centrele guvernamentale din acest stat membru UE.

Un aspect pozitiv este faptul că solicitanții de azil cu HIV/SIDA primesc tratament antiretroviral gratuit din partea guvernului român. Similar, și refugiații intervievați în centrele din Timișoara și Galați s-au declarat recunoscători pentru îngrijirea medicală pe care o primesc din partea medicilor de acolo.

Solicitanții de azil și refugiații au resimțit în mod concret efectele crizei economice atunci când, pentru a scădea costurile, apa caldă a fost restricționată la un anumit program în centrele de recepție, fapt ce a generat multe reclamații. Oamenii s-au mai arătat îngrijorați și de lipsa produselor de curățenie în anumite centre. După cum au semnalat aceștia, imposibilitatea de a-și spăla hainele în mod corespunzător a generat probleme de sănătate pentru copii. Solicitanții de azil care vor să respecte regulamentul intern privind curățenia au fost nevoiți să își achiziționeze produse de curățenie din propria alocație, foarte mică, de numai 85 de eurocenți pe zi.

Ajutorul financiar de 85 de eurocenți pe zi nu este nici pe departe suficient pentru un trai decent. Asal Nuri, o femeie afgană de 70 de ani, din centrul din Rădăuți (partea de nord a României), care se simte responsabilă pentru bunăstarea familiei ei, a spus echipei de evaluare: „Dacă aș avea o baghetă magică, dorința mea ar fi să trăiesc decent, să învăț și să duc o viață lipsită de stres, să am mâncare și alte lucruri pentru mine și familia mea.”

Așteptând să fie înțeleși

Solicitanții de azil au spus că ceea ce le agravează cel mai mult starea de așteptare, de luni sau chiar ani, până la soluționarea cererii lor, este faptul că nu li se permite să își câștige existența în primul an al procedurii. Oamenii trăiesc de pe o zi pe alta în așteptarea următoarei etape a procedurii administrative. Această lungă perioadă de așteptare are efecte adverse asupra stării de spirit a acestor oameni, care și-ar dori mai multă înțelegere față de situația lor. În anumite centre, mulți solicitanți de azil au reclamat faptul că sunt confrunțați cu o atitudine neprietenoasă din partea unor membri ai personalului ORI. Deși în două dintre centre persoanele intervievate au apreciat foarte mult personalul și conducerea ORI, în celelalte centre chiar și sensibilitatea culturală sau religioasă pare să fie mai degrabă o excepție decât regula. Un solicitant

de azil a spus reprezentanților UNHCR: „O persoană importantă din centru mi-a spus să fiu atent că poate să aranjeze la tribunal să fiu respins și că astfel mă poate trimite înapoi în țara mea”.

Sensibilitatea față de problemele culturale și de gen nu s-a regăsit în modul în care sunt organizate anumite activități din centru. Într-unul dintre centre, femeile își doreau foarte mult să facă sport, dar nu exista un program separat de cel al bărbaților pentru ele. În alte centre, femeile care doreau să evite contactul cu bărbați străini trebuiau să evite complet sala calculatoarelor pentru că nu exista un program special pentru femei.

Înființarea sălii calculatoarelor cu acces la internet în toate centrele a reprezentat o îmbunătățire evidentă față de 2009. Cu toate acestea, programul de funcționare nu a fost organizat corespunzător și au existat conflicte între diferitele grupuri. Unii oameni s-au simțit defavorizați față de alții.

” Dacă aș avea o baghetă magică, dorința mea ar fi să trăiesc decent, să învăț și să duc o viață lipsită de stres, să am mâncare și alte lucruri pentru mine și familia mea.”

În așteptarea unei noi țări

Un alt grup de persoane intervievate pentru acest raport a fost reprezentat de refugiații aflați temporar în Centrul de Tranzit în Regim de Urgență (CTU) din Timișoara. Cu ajutorul guvernului român și al Organizației Internaționale pentru Migrație, UNHCR conduce CTU destinat evacuării temporare a persoanelor care au nevoie de protecție internațională, în vederea relocării ulterioare în alte țări, în care se vor stabili. În CTU echipa de cercetare a organizat discuții tip focus grup cu adulți și adolescenți din Palestina, Nigeria și Sri Lanka, precum și cu un grup de copii cu vârsta între patru și 12 ani din Palestina și Sri Lanka.

Principala preocupare a refugiaților a fost legată de lungă perioadă de tranzit și incertitudinea care învâluie data plecării lor. Deși refugiații care se îndreaptă în special spre Suedia, Olanda sau Marea Britanie pot pleca în mai puțin de două luni, alții care au ca destinație Statele Unite, Canada sau Australia pot ajunge să petreacă între șase și 12 luni în CTU, datorită complexității mai mari a procesului. UNHCR poate comunica o dată certă de plecare doar după ce aceasta este transmisă în scris de țările de relocare. Ocazional, refugiații s-au arătat nemulțumiți de informațiile pe care le-au descris ca fiind contradictorii, cu privire la plecarea lor și au propus stabilirea unei zile din săptămână în care să li se prezinte ultimele evoluții ale procesului de relocare. În ansamblu, refugiații s-au declarat mulțumiți de tipul și volumul de asistență primit în cadrul CTU, mai ales în ceea ce privește hrana și activitățile zilnice. Cu toate acestea, și-au exprimat dorința de a putea să iasă din centru mai frecvent și de a avea bani de buzunar, cu care să cumpere dulciuri copiilor.

Produsele de igienă oferite refugiaților au reprezentat o mare problemă, mai ales pentru adolescenți și femei. Cu toate acestea, refugiații au considerat că anumite produse ar putea fi schimbate astfel încât să satisfacă toate nevoile, cum ar fi șampon și absorbante igienice.

CTU are un teren de fotbal, unul de baschet și o sală de exerciții. Băieții adolescenți au cerut mai multe activități sportive în afara centrului, cum ar fi înot și cursuri mai intensive de limba engleză.

Ca urmare a câtorva incidente de violență domestică, toți partenerii implicați în CTU s-au angajat să colaboreze în vederea identificării unor soluții individualizate, în funcție de structura populației aflată în centrul de tranzit.

Dezamăgiți, refugiații relocați se retrag din procesul de integrare

Cei 38 refugiați myanmarezi de origine Kachin care în anul 2010 au fost relocați în Galați, un oraș din sud-estul României, venind din Malaezia, au fost intervievați la două luni de la sosire. Grupul s-a arătat extrem de nemulțumit de situația lor actuală și a descris condițiile socio-economice prezente ca fiind teribile față de viața pe care o duceau în Malaezia, unde locurile de muncă abundau și salariile erau bune. Din punctul lor de vedere, ajutorul financiar și donațiile în natură din România nu erau nici pe departe suficiente pentru un trai decent și au semnalat că nici lapte sau scutece pentru copii nu își pot permite să cumpere. Unii au refuzat asistența financiară oferită în final de guvern pe motivul că era prea mică.

Deoarece unii au apreciat că salariile pe care le pot câștiga la început în România nu ar fi suficiente pentru a le acoperi nevoile primare, majoritatea nu au mai dorit să participe la procesul de integrare. La momentul interviurilor, doar trei familii mai depuneau eforturi pentru a învăța limba română și pentru a-și găsi un loc de muncă în cadrul firmelor locale. Majoritatea familiilor au refuzat chiar să își înscrie copiii la școală și grădiniță.

Refugiații susțin că le-au fost furnizate informații înșelătoare despre noua lor țară, de către autoritățile române și UNHCR în timpul cursului de orientare culturală premergător plecării. Au criticat România pentru faptul că nu este o bună țară de relocare și au solicitat UNHCR să îi trimită în SUA sau într-o țară nordică.

Dintre ei s-au afirmat anumiți lideri de grup care i-au influențat și pe ceilalți să se opună integrării și i-au convins să nu se mai obosească să învețe limba română. Li s-a inoculat ideea că cea mai bună alternativă este să părăsească România cât mai repede cu putință.

În anumite ocazii refugiații chiar au manifestat un comportament care a exprimat fără echivoc lipsa lor de dorință de a se conforma regulilor din noul lor mediu de viață. Dușurile au fost vandalizate, iar aragazurile arse.

Unii refugiați însă și-au exprimat aprecierea față de efortul guvernului român de a-i accepta plină criză economică. Între timp, refugiații relocați din Myanmar s-au mutat într-un centru din capitala București.

Integrarea începe cu nevoile primare...

În centrul din Galați, o femeie însărcinată a semnalat faptul că nu poate folosi „toaletele turcești” (singurele existente) și că nu avea altă alternativă. Unei alte femei, în ultimele săptămâni de sarcină, i s-a spus inițial de către un gardian că trebuie să meargă pe jos la spital, pentru ca, în final, centrul să cheme o ambulanță.

Un obstacol cu un caracter mai degrabă structural în calea integrării are legătură cu piața muncii. Refugiații au caracterizat programul de integrare din România ca neavând capacitatea de a furniza asistența de care refugiații au nevoie pentru a începe o nouă carieră în noua lor țară. Refugiații se confruntă cu dificultăți în recunoașterea diplomelor sau calificărilor lor anterioare, ceea ce înseamnă că cei calificați au puține șanse de a-și găsi un loc de muncă potrivit pregătirii lor.

Refugiații mai în vârstă simt că nu au practic nici o șansă de a-și găsi un loc de muncă și nu știu dacă au sau nu dreptul la pensie. În ultimul timp, în cadrul unei mese rotunde organizate de UNHCR pe tema grupurilor vulnerabile, s-a subliniat faptul că refugiații mai în vârstă pot beneficia de pensii sociale. Organizațiile neguvernamentale și ORI vor colabora în vederea implementării acestei soluții.

...și culminează cu o telenovelă

Echipa care a contribuit la elaborarea acestui raport s-a mai întâlnit și cu alte 40 de persoane beneficiare ale unei forme de protecție internațională din capitala țării, București. Este evident faptul că există și povești de succes când vine vorba de integrare. Fiul în vârstă de patru ani al unui refugiat din Mauritania, vestul Africii, a jucat într-o telenovelă. Băiețelul a fost vedeta de necontestat a serialului „Inimă de țigan” care a ajuns în casele a sute de mii de români în fiecare săptămână.

Și tatăl său este un model de integrare de succes. Deși bărbatul de 43 de ani nu profesază medicina, în care este calificat, are o carieră impresionantă ca director al unei companii de panificație. Și vrea să își împărtășească acest succes angajând, ori de câte ori poate, și alți refugiați.

Îmbunătățiri pentru solicitanții de azil și refugiați

EMF urmărește preocupările solicitanților de azil și refugiaților de mulți ani. Mulțumită constanței monitorizării, unele condiții de recepție și alte aspecte foarte concrete ale vieții de zi cu zi a persoanelor refugiate în România s-au îmbunătățit treptat. Iată câteva dintre aceste îmbunătățiri produse în anul 2010:

- Calculatoare cu acces la internet au fost instalate în toate centrele ORI, permițând oamenilor să păstreze legătura cu familiile lor și să urmărească evoluțiile din țara lor de origine și din România.
- Centrul ORI din Rădăuți a luat imediat măsuri atunci când evaluările participative au semnalat probleme legate de accesul la medicii de familie și la educația pentru sănătate.
- Refugiații din Myanmar relocați din Malaezia în Galați, în estul României, care s-au simțit neglijați și privați de mijloacele necesare pentru a-și îmbunătăți situația socio-economică, au început să primească ajutor financiar din august 2010.
- Serviciul Iezuiților pentru Refugiați (JRS) a obținut donații în natură de la instituții private pentru a acoperi nevoile urgente ale celor 38 de refugiați myanmarezi relocați la Galați în lunile iunie și iulie 2010. Deși cantitatea de orez primită a fost considerată insuficientă de jumătate dintre ei, celelalte produse alimentare, de igienă și curățenie au făcut viața în centru mult mai ușoară. JRS a găsit chiar donatori de produse medicale pentru cabinetul medical al Centrului, fapt care a ajutat la tratarea și prevenirea afecțiunilor comune.
- În Galați, partenerul UNHCR, organizația Salvați Copiii România (SCR) a însoțit părinții și copiii la medic, spitale și farmacii și i-a ajutat să se facă înțeleși.
- SCR a obținut donații astfel încât copiii relocați din Myanmar la Galați să poată merge la grădinițe și școli și să primească cele necesare, inclusiv rechizite și îmbrăcăminte. Părinților le-au fost oferite dicționare englez-român și român-englez pentru a-i ajuta să comunice în noul lor mediu. În plus, au fost posibile activități recreative în afara centrului și cursuri de calculatoare pentru copii.
- În Centrul de Tranzit în Regim de Urgență (CTU) din Timișoara, tensiunile cu solicitanții de azil cazați și ei acolo, remarcate în 2009, au încetat.

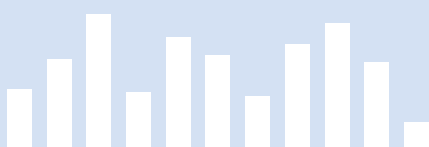
Recomandări

- Instruirea personalului Oficiului Român pentru Imigrări (ORI) în vederea îmbunătățirii comunicării cu solicitanții de azil și refugiații. Scopul suprem trebuie să fie ca persoanele să înțeleagă situația juridică și de fapt în care se află în orice moment.
- Intensificarea pregătirii (cu asistență din Fondul European pentru Refugiați) personalului care evaluează cererile de azil.
- Video-conferințele se pot dovedi o modalitate utilă de rezolvare a problemelor aferente serviciilor de interpretare în timpul interviurilor cu privire la motivele pentru care o persoană a fugit din țara sa.
- Personalul medical din centrele regionale ale ORI trebuie să fie format din bărbați și femei pentru ca astfel pacientele să poată fi tratate de medici femei.
- Rezolvarea deficitului de resurse permițând solicitanților de azil să muncească înainte de împlinirea unui an de la demararea procedurii de azil. Acest lucru le va permite să ducă un trai decent și va reduce vulnerabilitatea acestora față de angajatorii de pe piața neagră.
- În centrul de la Galați, femeile însărcinate trebuie să aibă acces la o toaletă care să nu fie „turcescă” pentru că aceasta este foarte greu de folosit de cineva într-o astfel de situație.
- Implicarea unui număr mai mare de ONG-uri în activități de strângere de alimente și alte donații pentru a ușura situația socio-economică a refugiaților și solicitanților de azil.

Date statistice

În anul 2010, numărul cererilor de azil a continuat aceeași tendință descrescătoare din anii precedenți. În 2008, în număr de 1.080 de persoane solicitaseră protecție internațională; în 2009 doar 995 de cereri au fost depuse, în timp ce în 2010 s-au înregistrat 887 de cereri de azil. Solicitanții de azil din România provin în special din Afganistan, Republica Moldova, China și Irak.

Numărul persoanelor recunoscute ca refugiați sau care au beneficiat de protecție subsidiară în 2010 a scăzut, deși a fluctuat în ultimii câțiva ani. În 2010, un număr de 88 de persoane au primit statutul de refugiat, în timp ce alte 35 protecție subsidiară. În 2009, 64 de persoane au fost recunoscute ca refugiați, iar alte 30 au beneficiat de protecție subsidiară. În 2008, numărul celor cărora le-a fost acordat statut de refugiat sau protecția subsidiară a fost de 102 și respectiv 36 de persoane.

Slovacia

Această mică țară central-europeană a primit un număr rezonabil de noi cereri de azil în 2010 și a acordat statut de refugiat unui număr de doar 15 persoane, iar protecție subsidiară altor aproximativ

50 de persoane. În această evaluare participativă, programele de asistență ce urmăresc facilitarea integrării au fost caracterizate ca deficitare, multe dintre persoanele vizate de ele luptându-se în continuare să învețe limba, să își găsească un loc de muncă și să acceadă la asistență medicală. În special, persoanele care beneficiază de protecție subsidiară se confruntă cu probleme legate de găsirea unui loc de muncă și asistența medicală pentru că statutul lor este necunoscut și considerat drept unul tranzitoriu. În rândul acestui grup senzația dominantă este cea de incertitudine, pentru că statutul lor este prelungit doar pentru un an, chiar și atunci când ei provin din zone de conflict de durată.

O mai mare disponibilitate a serviciilor de interpretare în întreg sistemul de azil din Slovacia va ajuta la evitarea neînțelegerilor între solicitanți de azil, refugiați și alți beneficiari ai protecției internaționale și comunitățile gazdă și cu privire la procedurile și condițiile șederii lor.

Metodologie

Echipele Multi-Funcționale (EMF), formate din reprezentanți ai societății civile, instituțiilor guvernamentale și UNHCR au desfășurat interviuri structurate și evaluări participative ale vieții refugiaților recunoscuți, beneficiarilor protecției subsidiare și solicitanților de azil din Slovacia. În plus, față de Poliția de Frontieră și pentru Străini și Oficiul pentru Migrație, numeroase alte departamentele ale Ministerului slovac de Interne au participat la cercetarea în teren, care a avut loc în perioada august-septembrie 2010. A fost implicată și persoană din partea Biroului Central pentru Muncă, Protecție Socială și Familie. Dintre ONG-urile care lucrează cu refugiați și solicitanți de azil, Liga pentru Drepturile Omului, Consiliul Umanitar Slovac și ETP Slovacia au luat, de asemenea, parte la studiu. Au mai participat și Comitetul Național al UNICEF, precum și experții Biroului UNHCR din Republica Slovacia și ai Reprezentanței Regionale pentru Europa Centrală a UNHCR din Budapesta.

Membrii EMF s-au întâlnit cu refugiați recunoscuți și beneficiari ai protecției internaționale din Košice (estul Slovaciei), Trnava (vestul Slovaciei), și Bratislava. Un număr de 21 de participanți fuseseră recunoscuți ca refugiați, în timp ce alte 47 de persoane dețineau protecție subsidiară. În plus, EMF a mai întâlnit, în scopul evaluării situației lor, și solicitanți de azil din centrele de recepție din Humenné (estul Slovaciei), Rohovce (vest) și Opatovská Nová Ves (centrul Slovaciei), precum și din Unitățile de Custodie Publică pentru Străini ale Poliției din Sečovce (estul Slovaciei) și Medvedov (peste fluviul Dunărea, la granița cu Ungaria, la nord de Győr. Minorii neînsoțiți au fost intervievați în Horné Orechové, un așezământ dedicat copiilor aparținând acestui grup, în aflat în partea de vest a țării.

În total, studiul a inclus 165 de persoane dintre care cinci cu vârsta de peste 50 de ani și 22 cu vârsta sub 14 ani. Acestea proveneau din numeroase țări, afganii, somalezii și irakienii reprezentând majoritatea.

Centrele de recepție, cu bune și rele

În centrele de recepție și cazare, solicitanții de azil au semnalat dificultăți în comunicarea nevoilor lor asistenților sociali și altor persoane, datorită lipsei interpreților cu pregătire corespunzătoare. Pe de altă parte, rezidenții centrului de cazare din Rohovce, în vestul Slovaciei, s-au declarat mulțumiți de tratamentul de care au parte din partea personalului și de hrana primită. Ei au apreciat în special excursiile în împrejurimi și la monumentele istorice ale Slovaciei, organizate de asistenții sociali din partea Consiliului Umanitar Slovac.

Internetul ajută la alungarea senzației de izolare

Solicitanții de azil privesc accesul la internet în centrele de recepție ca fiind un instrument important pentru depășirea sentimentului de izolare. Dar această facilitate nu este oferită în mod uniform, peste tot în țară. În Rohovce, solicitanții de azil au criticat lipsa accesului la internet în interiorul centrului. „Aș vrea să mă informez despre evoluțiile din țara mea. În plus, este cea mai eficientă modalitate de a păstra legătura cu familia”, a declarat Raakin Bathia, un bărbat din India. Plângeri similare au fost înregistrate și în centrul de cazare din Humenné, în partea de est a țării. În Opatovská Nová Ves, la sud de centrul Slovaciei, s-au raportat experiențe pozitive legate de sala de acces la internet, care este la dispoziție pe toată durata zilei, organizat, evitându-se astfel tensiunile între rezidenți. După cum și Salim Permal, un solicitant de azil pakistanez a explicat: „Acum că avem acces la internet tot timpul, nimeni nu se mai ceartă pe programele TV”.

În alte părți însă, femeile solicitante de azil s-au plâns ca sălile cu televizoare și cele de sport sunt dominate de bărbați, care sunt majoritari acolo și că nu există un program separat care să permită și femeilor să aibă acces la aceste facilități. O femeie afgană de 30 de ani, Uzma Atash, din Humenné, și-a exprimat frustrările în fața echipei multi-funcționale: „Când eu sau o altă femeie vrem să folosim aceste zone la discreția noastră, nu se alocă un timp special numai pentru femei. Nu vreau să fac exerciții în sala de sport în prezența bărbaților și aș mai vrea să mă uit și la niște seriale pentru femei” a spus ea.

” Acum că avem acces la internet tot timpul, nimeni nu se mai ceartă pe programele TV.”

Prezentarea documentelor de identitate nu ajută întotdeauna

Numeroși solicitanți de azil și-au exprimat îngrijorarea cu privire la documentele de identitate emise de Oficiul pentru Migrație din Slovacia. Ei au raportat situații în care au fost refuzați de bănci atunci când au încercat să facă transferuri de bani în țară și când au prezentat documentul de identitate slovac, care nu are caracteristici de siguranță. EMF recomandă eliberarea unui document de identitate laminat, cu caracteristici de siguranță corespunzătoare, ca măsură de protecție împotriva folosirii abuzive și deteriorării.

O calitate mai bună a interpretării este necesară în toate sectoarele

Servicii de interpretare de calitate sunt necesare pentru ca situațiile de zi cu zi cu care se confruntă solicitanții de azil și refugiații să fie gestionate într-o manieră lipsită de probleme. EMF a auzit plângeri repetate despre insuficiența serviciilor de interpretare în unitățile medicale. EMF recomandă folosirea acestor profesioniști ca verigă de legătură cu sectorul de sănătate și în domeniul asistenței juridice. Avocaților li se recomandă să lucreze cu interpreți profesioniști pentru a explica drepturile și obligațiile clienților lor în procedura de azil, astfel încât aceștia din urmă să își înțeleagă pe deplin situația.

EMF a vizitat două unități de poliție unde străinii, inclusiv solicitanți de azil, sunt în custodie publică. Conform legislației slovace, perioada de custodie publică în cazul unor motive nepenale (cum ar fi trecerea ilegală a frontierei) poate dura șase luni, iar în „cazuri justificate” poate fi prelungită până la 18 luni. Persoanele care depun cereri de azil în timp ce se află în custodie publică, vor continua să rămâne în custodie publică pentru evitarea sustragerii de la procedură.

UNHCR a discutat cu doi străini din Georgia și Federația Rusă aflați într-unul dintre centrele poliției, care susțineau că nu le-a fost acordat acces la procedura de azil după ce au fost arestați pentru intrare ilegală. „Poliția ne-a spus că vom merge într-un centru de azil, dar în loc am ajuns într-unul de detenție” au spus ei. Întrebați despre acest incident, reprezentanții poliției au răspuns printr-un comunicat oficial că dreptul de a depune o reclamație (chiar și cu asistența unui avocat sau asistent social din partea unui ONG) a fost și va rămâne respectat „necondiționat și indiscutabil” de poliția de frontieră. EMF a ajuns la concluzia că în această situație a fost probabil vorba de o problemă de comunicare între părți. Respectarea garanțiilor procedurale, cum ar fi dreptul la un interpret independent, este un factor critic în toate etapele procedurii de azil – critică este și posibilitatea de a verifica dacă străinii își pot într-adevăr exercita dreptul de a cere azil. O altă concluzie trasă de EMF a fost că polițiștii de frontieră trebuie să își îmbunătățească abilitățile de comunicare, mai ales pe cele în limba engleză.

Protecția subsidiară - o protecție fără certitudini

Cererea de azil în Republica Slovacă implică, în mod inevitabil o perioadă de incertitudine pentru solicitanți. Dar odată recunoscuți, ei ar trebui să dobândească o oarecare stabilitate și un viitor mai previzibil. Acest lucru nu se produce însă întotdeauna.

Persoanele care beneficiază de protecție subsidiară sunt cele care au exprimat cea mai mare frustrare cu privire la perspectivele profesionale și de angajare limitate. Statutul le este acordat doar pentru un singur an. Deși valabilitatea acestuia poate fi prelungită, nu se fac excepții de la această valabilitate de un an nici măcar în cazul persoanelor care provin din țările cu probleme politice și de securitate îndelungate. „Îmi vor prelungi statutul suficient încât să îmi termin studiile aici?” se întreba Mahmoud Ayoub, un student irakian. „Avem nevoie de azil” a spus Hassan Abtidoon, un bărbat de 24 de ani din Somalia. „Dar ne oferă protecție subsidiară. Ni se prelungeste în fiecare an cu alte 12 luni. Până când?”

EMF împărtășește aceste îngrijorări legate de impactul negativ al statutului incert al acestui grup de persoane. Echipa recomandă ca Oficiul pentru Migrație să aibă în vedere și factori umanitari, de familie și integrare atunci când decide cu privire la durata statutului de protecție subsidiară. Vecinii Slovaciei din Europa Centrală acordă protecție subsidiară pe perioade mai lungi de timp. De

exemplu, Ungaria acordă acest statut pentru cinci ani, după care motivele sunt reevaluate. Polonia și România acordă protecție subsidiară pe perioade nedeterminate de timp, până la momentul când este anulată. Slovenia acordă acest statut pe o perioadă inițială de trei ani, cu posibilitatea de prelungire pentru încă doi ani.

Acest drept de ședere instabil și limitat nu face decât să agraveze situația economică și așa precară a multor beneficiari ai protecției subsidiare. Un caz tipic este cel al lui Nyiaz Muayad, de 23 de ani, din Irak, care a petrecut cinci luni căutându-și un loc de muncă în Slovacia. „Angajatorii nu sunt interesați să îmi dea o șansă pentru că nu sunt familiarizați cu conceptul de protecție subsidiară. Pașaportul meu le pare ciudat și este valabil doar un an. Și chiar și atunci când reușesc să îi conving să mă angajeze, trebuie să obțină ei permisul meu de muncă. Este un obstacol important. Nu există loc de muncă pentru mine, dar nu renunț, pentru că nu am venit aici ca turist, am venit să trăiesc în pace și să îmi câștig existența. Până la urmă mi-am găsit un loc de muncă, cu jumătate de normă și pe baza unui contract simplificat. Dar am rămas fără el pentru că Oficiul de Muncă eliberează permise de muncă doar pentru un contract de muncă standard.”

În practica pieței muncii din Slovacia, persoanele care beneficiază de protecție subsidiară trebuie să aibă un permis de muncă înainte să înceapă să muncească. Dar permisul este eliberat doar pe baza unui contract de muncă încheiat pentru un anumit post sau promisiunea unui post. Aici este

loc de interpretare, și s-au semnalat mai multe situații în care Oficiul de Muncă nu a eliberat permisul de muncă, deși alte permise au fost eliberate în circumstanțe similare.

Persoanele care dețin protecție subsidiară au mai avut și probleme cu vizitele la medic, mai ales în cazul unor consulturi de specialitate. În anumite situații, documentul care confirmă dreptul lor la îngrijire medicală nu era pur și simplu recunoscut. Atunci când dreptul la asistență medicală este recunoscut, acesta depinde de multe ori de un asistent social care să faciliteze procesul. EMF recomandă o abordare mai sistematică a acestei probleme din partea Ministerului Sănătății, astfel încât Republica Slovacă să își respecte obligațiile internaționale.

Oamenii sunt dornici să participe la cursuri de limbă structurate

Refugiații și alți beneficiari ai protecției internaționale cunosc importanța învățării limbii locale. Unii oameni s-au arătat foarte mulțumiți de cursurile de limbă existente și și-au manifestat interesul de a urma studii în limba slovacă. „Apreciem cursurile de limbă slovacă. În Kosice chiar primim gratuit bilete de autobuz dacă mergem la cursuri periodice. Cred că ar fi util să existe mai multe ore, mai ales în condițiile în care nu mi-am putut găsi un loc de muncă”, a spus Tajvar Saeidabadi, un refugiat recunoscut din Iran.

Sargon Takla, un beneficiar sirian de protecție internațională, cu vârsta apropiată de 30 de ani, a subliniat nevoia unei certificări a abilităților și calificărilor. „În opinia mea, ar trebui să frecventăm regulat cursurile unei școli de limbă care ne poate testa și certifica nivelul de cunoștințe de limba slovacă”, a sugerat el. Mahmoud Ayoub, un student de 19 ani, care a fugit din Irak, a completat: „În final aș vrea să învăț lucruri utile și să devin inginer. Vreau să fac ceva cu viața mea, să îmi găsesc o slujbă bună. Dar cum aș putea să fac acest lucru fără o diplomă de la o școală slovacă?” EMF recomandă Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei și Ministerului Educației să identifice posibilități de echivalare alternativă a rezultatelor școlare pentru a depăși acest obstacol important în calea integrării.

” Apreciem cursurile de limbă slovacă. În Kosice chiar primim gratuit bilete de autobuz dacă mergem la cursuri periodice. Cred că ar fi util să existe mai multe ore, mai ales în condițiile în care nu mi-am putut găsi un loc de muncă.”

Provocări pentru solicitanții de azil copii

EMF a analizat atent și situația minorilor neînsoțiți care sunt confrunțați cu incertitudini atunci când sunt mutați dintr-un centru de recepție în altul. Chiar și Casa de copii din Horné Orechové (în vestul țării), care oferă cele mai bune condiții pentru copii nu duce lipsă de provocări. În ansamblu, centrul pentru copii nu are resursele financiare necesare pentru a oferi asistență juridică, asistență psihologică periodică, profesori și nici pentru suficiente manuale de limba slovacă. EMF a fost surprinsă să constate că fetele și băieții erau uneori plasați în aceleași spații și a cerut separarea fetelor de băieți.

Îmbunătățiri pentru solicitanții de azil și refugiați

- În cadrul unei inițiative comune cu UNHCR, Oficiul pentru Migrație din Slovacia a publicat informații actualizate și simplificate pentru solicitanții de azil cu privire la drepturile și obligațiile lor pe durata procedurii. Aceste informații sunt disponibile în 13 limbi.
- Autoritățile au introdus aranjamente flexibile prin care solicitanții de azil pot să părăsească centrele de recepție, menținând însă cerința (introdusă în 2009) ca ei să aibă permisiunea scrisă să facă acest lucru. Noile aranjamente răspund mai bine nevoilor persoanelor aflate în centre.
- Solicitanții de azil din centrul din Opatovská Nová Ves au acum acces la internet toată ziua. În plus, au dreptul de a cultiva plante în sera centrului. Ambele îmbunătățiri au fost posibile ca urmare a proiectului derulat de Societatea Bunăvoinței cu finanțare din Fondul European pentru Refugiați (FER). Solicitanții de azil din centrul de cazare de la Rohovce, din vestul Slovaciei, au și ei acces la internet mulțumită unui proiect derulat de Consiliul Umanitar Slovac cu fonduri din FER.
- Centrul de la Rohovce a fost dotat cu cuptoare cu microunde și electrice noi, modernizându-se astfel bucătăriile puse la dispoziția solicitanților de azil din centru.
- Activitățile recreative sunt acum disponibile și la Rohovce, îmbunătățind considerabil condițiile pentru rezidenții acestui centru. Excursiile făcute la monumente istorice și alte locuri importante din Republica Slovacă au ajutat solicitanții de azil să învețe mai multe despre istoria, cultura și patrimoniul național din țara gazdă. Excursiile au fost posibile cu contribuția Consiliului Umanitar Slovac, în colaborare cu Fundația Milan Simecka.

Recomandări

- Solicitanții de azil nu trebuie ținuți în centrul de recepție din Humenné mai mult decât este necesar pentru efectuarea unor verificări obligatorii, fie ele medicale sau de altă natură. Această perioadă nu trebuie să depășească 30 de zile. Odată ce verificarea stării de sănătate a fost finalizată, Oficiul pentru Migrație trebuie să se asigure că nu sunt expuși la contaminarea cu alte boli prin contactul cu alți nou-veniți.
- Modificarea legislației privind perioada obligatorie de ședere pentru verificările medicale în centrul din Humenné pentru a permite anumite excepții justificate, cum ar fi atunci când persoanele au deja o adeverință medicală conform căroră sunt clinic sănătoși, etc.
- Acordarea dreptului minorilor neînsoțiți ce solicită azil de a fi plasați într-un centru de îngrijire instituțională, mai degrabă decât într-un centru de azil. Pentru aceasta, trebuie să existe un acord cu privire la legislația și resursele necesare, stabilit între autoritățile relevante. Numirea a cel puțin două persoane care să aibă rolul de reprezentant legal cu normă întreagă pentru minorii neînsoțiți din centrul de la Horné Orechové.
- Soluționarea problemei ridicate de prezența grupurilor organizate de traficanți de persoane în apropierea casei de copii din Horné Orechové prin intermediul unei acțiuni concertate realizate de departamentele competente ale Ministerului de Interne.
- Facilitarea serviciilor de interpretare pentru solicitanți de azil în timpul vizitelor la unitățile medicale.
- Folosirea de interpreți profesioniști (în locul solicitanților de azil) de către avocații care oferă asistență juridică.
- Stabilirea unor standarde minime de cazare și asistență pentru toți beneficiarii protecției internaționale, care să permită în același timp tratament individualizat și flexibilitate pentru cazurile speciale.
- Informarea angajatorilor cu privire la drepturile legale ale persoanelor care beneficiază de protecție subsidiară. Acest lucru se poate realiza sub forma unor buletine informative care să fie elaborate de oficiile guvernamentale și ONG-uri.

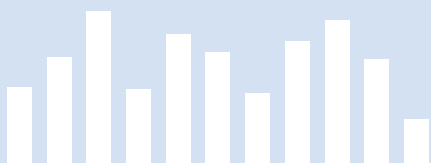

- Inițierea de modificări legislative care să permită prelungirea perioadei de acordare a protecției subsidiare pentru mai mult de un an, împreună cu prelungirea perioadei de valabilitate a documentelor de identitate emise persoanelor care dețin un astfel de statut.
- Inițierea unei modificări legislative a Legii străinilor pentru a permite beneficiarilor protecției subsidiare să solicite dreptul de ședere permanentă după o anumită perioadă de timp. O astfel de modificare va alinia legislația la prevederile Directivei UE 2003/109/CE privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, prevederi care au extins domeniul de aplicabilitate pentru a include și beneficiarii protecției subsidiare.
- Inițierea de întâlniri interministeriale la nivel înalt pentru soluționarea problemelor cu care se confruntă persoanele cu protecție subsidiară în accesarea asistenței medicale. O soluție pe termen lung, până în prezent blocată de Ministerul Sănătății, ar fi includerea tuturor categoriilor de persoane (conform Legii nr. 480/2002 privind azilul) în sistemul general al asigurărilor de sănătate și transferul finanțării pentru asistența lor medicală către Ministerul Sănătății.
- Încheierea de contracte de închiriere pentru apartamente în imobilul din Str. Vodarenska nr. 14 din Kosice (estul Slovaciei) pentru o perioadă mai lungă de timp decât perioada curentă de trei luni (o lună în cazul rău-platnicilor). Contractele încheiate pentru șase sau 12 luni vor reduce senzația de incertitudine exprimată de refugiații recunoscuți.
- Mutarea familiilor cu copii de la parterul imobilului din Str. Vodarenska nr. 14 din Kosice în apartamentele libere de la etajele superioare, care sunt mai călduroase pe timp de iarnă.
- Obținerea acordului din partea primăriei din Kosice de a crea o trecere de pietoni pentru rezidenții imobilului din Str. Vodarenska nr. 14 din Kosice în fața imobilului pentru îmbunătăți mobilitatea refugiaților cu dizabilități sau a celor în vârstă și a familiilor cu copii. Această recomandare s-a materializat în 2011.

Date statistice

În 2010, Slovacia a înregistrat o scădere a numărului de cereri de azil, continuând tendința ultimilor ani. În anul 2010, s-au depus doar 541 de cereri de azil, în scădere cu 34% față de anul precedent când fuseseră depuse 822 de astfel de cereri. În 2008 s-au depus 910 cereri de azil. Principalele țări de origine ale solicitanților de azil au fost Afganistan, Federația Rusă și Georgia.

În 2010, 15 persoane au primit statutul de refugiat în Slovacia. În 2009, 14 primiseră acest statut, comparativ cu 22 în 2008. Un număr de 55 de persoane au beneficiat de protecție subsidiară în 2010, în scădere cu 43% față de 2009, când 97 de persoane beneficiaseră de o astfel de formă de protecție.

Slovenia

Slovenia are doar o populație redusă de refugiați recunoscuți și alți beneficiari ai protecției internaționale, proveniți în special din fostele republici iugoslave și din diferite țări din Africa, Asia și Orientul Mijlociu.

Numărul solicitanților de azil este și el mai redus, cu doar 211 noi cereri în 2010. Neavând o tradiție îndelungată în acceptarea migranților din alte părți ale lumii, integrarea persoanelor persecutate reprezintă o provocare pentru refugiați și populația gazdă din Slovenia în egală măsură.

Prin intermediul procesului de evaluare participativă, echipa care a colaborat la elaborarea acestui raport a constatat că refugiații au apreciat condițiile de trai și oportunitățile de studiu și formare din Slovenia. Dar unii dintre refugiați nu s-au simțit bineveniți. Alte preocupări au fost legate de ritmul foarte lent al procedurii de azil, care, deseori, durează chiar mai bine de doi ani pentru procesarea cererilor de azil și luarea în custodie publică a solicitanților de azil.

Metodologie

În Slovenia, Raportul privind abordarea integratoare a aspectelor legate de vârstă, gen și diversitate (AGDM) este parte a unui proces continuu pe toată durata anului. Constatările procesului pentru anul 2010 au fost aprobate în comun de Echipele Multi-Funcționale (EMF) în martie 2011. Cele trei EMF au fost formate din reprezentanți ai Ministerului de Interne (MI, Casa Azilului și Departamentul pentru integrare), ai ONG-urilor Institutul pentru pace, Serviciul Iezuiților pentru Refugiați (JRS), Pravno Informacijski Centre NVO și Slovenska Filantropija, și ai Reprezentanței Regionale pentru Europa Centrală a UNHCR din Budapesta.

Evaluarea participativă din 2010 a avut două părți: un chestionar privind oportunitățile de integrare trimis de MI beneficiarilor protecției internaționale, remis apoi către UNHCR și interviuri cu 57 de solicitanți de azil și refugiați din Slovenia.

Chestionarele au fost transmise către 50 de beneficiari ai protecției internaționale din Slovenia, iar 22 dintre ele au fost returnate completate de 15 bărbați și 7 femei. Repondenții au provenit în principal din Sri Lanka, Serbia, Burundi, Irak, Iran, Kazahstan, Macedonia, Kosovo și Bosnia și Herțegovina.

În ceea ce privește interviurile, întrebările s-au concentrat pe condițiile de recepție și procesul de integrare locală, inclusiv accesul la educație, asistență medicală, servicii sociale și locuri de muncă. Cu toate acestea, persoanelor intervievate le-a fost lăsată libertatea de a semnala și discuta orice alte probleme sau motive de îngrijorare. Solicitanții de azil și persoanele beneficiare ale protecției internaționale au participat la interviuri separat, grupați astfel: bărbați și femei, familii, bărbați singuri și femei singure, copii, inclusiv minori neînsoțiți și copii separați.

Interviurile au avut loc în următoarele locații:

- Casa Azilului din capitala țării, Ljubljana;
- Centrul de custodie publică pentru străini din Postojna, în sud-vestul țării;
- Casa de integrare din Maribor;
- Birourile organizației Slovenska Filantropija din Ljubljana;
- Locuințele familiilor de refugiați din Kamnik (partea centrală a Sloveniei), Kozina (la sud-vest) și Menges (la doar 15 km de Ljubljana).

Unii solicitanți de azil aflați în Casa Azilului nu au luat parte la proces, probabil pentru faptul că au fost incluși în anul precedent și, fără a vedea o îmbunătățire a situației așteptau în continuare decizii în cazurile lor.

Integrarea pas cu pas

În cadrul evaluării participative, Echipele Multi-Funcționale (EMF) s-a axat în special pe provocările integrării în Slovenia. Ca oricare alt nou-sosit într-o țară străină, primul pas pentru un refugiat este să își găsească o locuință. Dar locuințele sociale sau cele asigurate de organizațiile non-profit nu sunt disponibile pentru refugiați și alți beneficiari ai protecției internaționale din Slovenia. Conform legii și practicii curente, doar cetățenii sloveni sunt eligibili pentru a depune cereri pentru aceste apartamente. UNHCR a fost informat de unii refugiați de faptul că Ministerul de Interne (MI) nu i-a ajutat în căutarea unui loc unde să stea.

Dar odată ce oamenii își găsesc un loc unde să stea, primesc indispensabilul ajutor pentru plata chiriei. Persoanele intervievate pentru acest studiu care locuiau în locuințe private au declarat că au primit subvențiile pentru chirie din partea MI și a autorităților locale. Atunci când s-a dovedit necesar, ei au beneficiat și de ajutoare financiare, inclusiv alocație pentru copii. Femeile singure solicitante de azil care trăiesc în apartamente private au mai indicat în timpul interviurilor și că erau mulțumite de condițiile de locuit și de ajutorul lunar de 226 de euro pentru cheltuielile de zi cu zi. Unele femei și-au găsit un loc de muncă.

Câștigarea existenței

În Slovenia, ca în orice altă parte a lumii, refugiații ar prefera să își câștige singuri existența. Atunci când dobândesc statutul juridic, ei primesc și dreptul să muncească. Dar solicitanții de azil din Slovenia nu au drept de muncă în primele nouă luni ale procedurii, timp în care așteaptă soluționarea propriului caz. Cei care sunt în procedura de apel nu au deloc drept de muncă. Dincolo de dificultățile financiare cu care se confruntă în această perioadă, această restricție obligă persoanele să ia lungi pauze în activitatea lor profesională și le refuză acestora șansa de a-și dezvolta abilitățile, cunoștințele de limbă și contactele care pot să îi ajute în procesul de integrare. Oamenii care merg în fiecare dimineață la o fabrică, birou sau magazin vor învăța mai repede limba și vor ști cum să facă față situațiilor cotidiene.

Data fiind corelația între muncă și integrare, echipa care a colaborat la realizarea acestui raport a constatat cu plăcere că beneficiarii protecției internaționale pot accesa fonduri nerambursabile financiare din partea autorităților locale, fonduri disponibile pe scară mai largă cetățenilor sloveni. Una dintre familiile care a luat parte la acest studiu a reușit chiar să deschidă un restaurant.

Dar acei refugiați care nu își pot găsi un loc de muncă sunt excluși de la ajutoarele de șomaj acordate în Slovenia pentru că nu au avut anterior un loc de muncă. Acest lucru a reprezentat o sursă de mari frustrări pentru refugiații afectați. Alții s-au plâns că nu au primit suficiente informații despre cum pot să își găsească locuri de muncă. În ciuda faptului că aveau drept de muncă, mulți refugiați și alte persoane cu protecție subsidiară din Slovenia care au luat parte la acest studiu s-au arătat neîncrezători în perspectivele lor de a-și găsi un loc de muncă stabil.

Învățarea limbii este cheia către integrare

Învățarea limbii locale este un pas foarte important în procesul de integrare, iar experiența refugiaților în Slovenia arată că acest lucru este posibil. Nouăsprezece din cei 22 de beneficiari ai protecției internaționale care au răspuns la chestionar frecventaseră cursuri de limba slovenă și considerau că abilitățile lor lingvistice erau suficiente de bune pentru a comunica în mod liber. Unii solicitanți de azil au afirmat că și-au pierdut motivația de a învăța limba slovenă datorită duratei întinse a procedurii de determinare care le-a accentuat nesiguranța cu privire la viitorul lor în această țară. Chiar și cei care au afirmat că au avansat mulțumitor cu învățarea limbii slovene, suficient pentru situațiile de zi cu zi, au semnalat dificultăți în accesarea învățământului superior.

Cursurile de limba slovenă sunt organizate în Casa Azilului, un centru de recepție din Ljubljana unde trăiesc majoritatea solicitanților de azil, contribuind astfel la construirea fundației pentru integrare pentru cei care vor fi ulterior recunoscuți ca refugiați sau care vor primi un statut de protecție subsidiară. O altă observație cu conotație pozitivă cu privire la condițiile solicitanților de azil din Slovenia este faptul că minorii neînsoțiți merg la cursuri de utilizare a calculatorului. Acest lucru îi va ajuta pe piața muncii atât în Slovenia, cât și în țările de origine sau unde și-au stabilit anterior reședința, în condițiile în care cererile lor sunt respinse.

Autoritățile slovene și ONG-urile locale cunosc foarte bine faptul că persoanele care beneficiază de protecție internațională au nevoie de mai mult decât de un loc unde să stea și de cunoștințe minime de limbă pentru a se integra. Acesta este și motivul pentru care se elaborează planuri de integrare individualizate pentru persoanele acceptate în Slovenia. Din cele 22 de persoane care au remis chestionare cu privire la stadiul integrării lor, 18 au relatat că au planuri individuale de integrare.

Sentimentul de siguranță e plăcut. Ar fi și mai plăcut să ne simțim și bineveniți

Chestionarele au scos la iveală numeroase experiențe pozitive ale refugiaților din Slovenia. Vasta majoritate a repondenților (17 din 22) au apreciat pozitiv condițiile de trai și faptul că au avut posibilitatea de a-și păstra și practica cultura, tradițiile și religia într-o țară europeană. 21 de repondenți au declarat că se simt în siguranță în Slovenia.

Cu toate acestea, din interviurile susținute pentru acest raport a reieșit clar că mulți refugiați nu se simt bineveniți. „Nu ne putem integra pe deplin, așa cum se așteaptă de la noi pentru că, sincer vorbind, nu ne simțim bineveniți aici” a spus Qader Sajadi, un bărbat singur de 28 de ani din Afganistan. Mai mulți repondenți au informat EMF despre situații de hărțuire din partea poliției, care au inclus verificări inopinate ale documentelor de identitate și permiselor de ședere, lăsând refugiații cu un sentiment de teamă și anxietate.

Așteptând, așteptând, așteptând

Mulți refugiați din Slovenia simt frustrare la adresa procedurii de azil din Slovenia, în pofida rezultatului pozitiv, deoarece durează prea mult. În ciuda numărului comparativ redus de cereri primite în fiecare an, autoritățile slovene par a nu reuși să ia decizii în termenul de șase luni prevăzut de lege. Doi sau chiar trei ani de așteptare pentru luarea unei decizii nu este o experiență izolată pentru solicitanții de azil. Această lungă procedură pare să afecteze sănătatea mentală și fizică a solicitantului de azil. „Simt că înnebunesc” a spus Milenko Komazec, un solicitant de azil din Kosovo. „Am așteptat și așteptat, dar tot nu am primit o decizie cu privire la cererea mea de azil. Nici nu mai îmi pasă dacă este pozitivă sau negativă. Vreau doar să îmi văd de viața mea”.

” Nu ne putem integra pe deplin, așa cum se așteaptă de la noi pentru că, sincer vorbind, nu ne simțim bineveniți aici.”

” De ce le ia așa de mult – mai mult de un an, să ia o decizie? De ce nu ne informează cu privire la motivele întârzierilor? E înspăimântător să ne lase să așteptăm la nesfârșit...”

EMF a convenit unanim că aceasta perioadă îndelungată de incertitudine poate avea un impact negativ asupra procesului de integrare, în eventualitatea în care se acordă protecția internațională. Lipsa informațiilor pentru solicitanții de azil în timpul procesului nu face decât să agraveze problema. După cum și Mansour Rabini, un solicitant de azil din Iran se întreba: „De ce le ia așa de mult – mai mult de un an, să ia o decizie? De ce nu ne informează cu privire la motivele întârzierilor? E înspăimântător să ne lase să așteptăm la nesfârșit...”

Solicitanții de azil s-au mai arătat îngrijorați și de calitatea serviciilor de interpretare. Mulți au reclamat faptul că atunci când au primit decizii negative, nu au recunoscut în ele faptele pe care le-au relatat oficialilor. EMF consideră că interpreții trebuie să aibă rolul mai clar definit de a transmite ad-literam tot ce solicitanții de azil relatează, și nu de a sumariza sau adăuga comentarii. Acest lucru este în special important atunci când oamenii relatează experiențe traumatiche legate de motivul pentru care și-au părăsit țara. Este foarte important ca interpreții să fie exacti și neutri. EMF recomandă ca interpreții implicați în procedura de azil în Slovenia să fie pregătiți pentru a asigura o interpretare riguroasă și întocmai cu relatările. Experiențele la nivel internațional arată că sintetizarea afirmațiilor solicitantului poate duce la înțelegeri greșite și trebuie evitată.

Discutând cu femeile singure care trăiesc în locuințe private, EMF a aflat că serviciile de interpretare și traducere care să ia în considerare aspectele de gen erau insuficiente în procedura de azil. Din motive culturale sau din cauza violenței sexuale sau de gen suferite anterior, femeile au nevoie de interpreți femei care să faciliteze comunicarea și de oficiali femei care să le evalueze cazurile de azil, ori de câte ori este posibil. Acest lucru va ajuta la captarea tuturor faptelor relevante aferente propriilor cazuri încă de timpuriu în cadrul procedurii, evitând proceduri de apel ulterioare, îndelungate în anumite cazuri.

În „Casa azilului” din Ljubljana nu te simți întotdeauna ca acasă

În Casa Azilului, un centru administrat de guvern în capitala statului Ljubljana, femeile singure au semnalat că nu se simt în siguranță din cauza prezenței bărbaților adulți în apropierea camerelor lor. Acest sentiment a fost mai acut resimțit de victimele violenței domestice sau traficului de persoane.

Trei mame din Serbia, Bosnia și Kosovo au descris activitățile organizate de Casa Azilului pentru ele și copiii lor drept o întrerupere binevenită a rutinei zilnice: „Suntem mulțumite de aceste activități suplimentare, cum ar fi excursiile la mare și la muzee”, ne-a spus una dintre ele. Alte persoane au indicat că lipsa banilor de buzunar, pe care i-au solicitat pentru mici cumpărături personale, cum ar fi cadouri pentru zile de naștere ale copiilor, îi face să se simtă inconfortabil.

Cei patru copii care stau în centru și care au fost intervievați de EMF și-au exprimat în general mulțumirea față de condițiile de trai de acolo. Ei pot să meargă la școala din apropiere cu mijloacele de transport puse la dispoziție de Casa Azilului. Părinții erau la rândul lor mulțumiți de grădinița care funcționează în incinta Casei Azilului, dar au considerat că centrul era prea zgomotos pentru copiii care dorm după ora 10 seara. Locul de joacă făcut din beton nu este unul potrivit pentru copii și poate duce ușor la răniri. Din acest motiv, copiilor nu li se permite să joace fotbal. EMF recomandă ca aceste probleme să fie rezolvate și să se organizeze con-

sultări cu solicitanții de azil despre schimbările care îi afectează și care trebuie făcute de conducerea centrului.

Alți rezidenți ai Casei Azilului și-au exprimat frustrarea cu privire la costurile ridicate ale convertirii carnetului de șofer străin și la restricțiile impuse posibilității de a munci. Deși perioada de timp care trebuie să treacă până la obținerea dreptului la muncă s-a redus de la 12 la nouă luni, solicitanții de azil sunt în continuare frustrați de faptul că sunt excluși din forța de muncă, exceptând anumite munci neimportante și ocazionale în centrele unde sunt cazați.

Rezidenții Casei Azilului au semnalat și preocupări legate de asistența medicală. Deși o asistentă este permanent disponibilă pentru mici probleme, oamenii s-au plâns că medicul nu este întotdeauna disponibil atunci când se îmbolnăvesc. Accesul la tratament medical de specialitate a fost descris ca fiind împovăraător pentru că trebuia aprobat de o comisie permanentă formată din conducerea Casei Azilului, asistentă, reprezentanții Ministerului Sănătății și ONG-urilor. Marea majoritate a cererilor sunt respinse. În ciuda predominanței problemelor mentale cauzate de stres și a depresiei, nu este disponibil nici un tratament psihoterapeutic.

Deși solicitanții de azil intervievați au apreciat activitățile sportive organizate de Casa Azilului, ei se simțeau restricționați de regulamentul de ordine interioară care îi obligă să se înregistreze la revenirea în centru seara. După cum și Petar Zupan, un solicitant de azil din Serbia a spus: „Nu înțeleg de ce mie, un adult, să mi se interzică să ies din casa azilului după ora 23.00”

În așteptarea libertății

În alte părți, solicitanții de azil se confruntă cu faptul că trebuie să stea în spatele gratiilor, din motive administrative, în timp ce autoritățile încearcă să determine ce țară europeană le va analiza cererea lor de azil. Conform Regulamentului Dublin, țările UE returnează solicitanții de azil către alte țări UE unde aceștia depuseseră deja cerere de azil. Autoritățile slovene încearcă să evite sustragerea persoanelor de la procedură pe perioada în care problema este soluționată între două țări, astfel încât, solicitanții de azil care fac obiectul Regulamentului Dublin sunt plasați în custodie publică. Procesul poate dura săptămâni sau chiar luni de zile. Această practică contravine cu ceea ce au convenit guvernele și UNHCR în cadrul Comitetului Executiv (ExCom) al agenției. Rezoluția în cauză a ExCom prevede posibilitatea luării în custodie publică a solicitanților de azil doar în ultimă instanță și pentru cea mai scurtă perioadă de timp cu putință.

EMF a intervievat un bărbat singur aflat în custodie publică în Centrul de Custodie Publică pentru Străini din Postojna, în sud-vestul Sloveniei. Ca și în cazul precedentelor vizite, erau disponibile anumite servicii care au dus la îmbunătățirea condițiilor de trai în aceste circumstanțe foarte dificile. O cameră specială de rugăciune, o mică bibliotecă cu cărți în diferite limbi, consiliere psiho-socială cu asistenți sociali și prezența unei asistente între 07.00 AM și 21.00 PM sunt câteva dintre ameliorări. Cei care sunt în așteptarea unei „returnări Dublin” primesc informații clare despre drepturile și obligațiile lor.

Din nefericire însă, serviciile de interpretare oferite nu acoperă majoritatea limbilor reprezentate.

Motivul de îngrijorare în această facilitate au inclus faptul că bărbaților nu li se permite să se deplaseze liber în incintă și că nu li se permite să își poarte propriile haine. Aceste măsuri fac oamenii să se simtă ca și infractori condamnați, nu solicitanți de azil.

Îmbunătățiri în 2010

- În anul 2010, perioada de așteptare necesară pentru solicitanții de azil, înainte de a avea acces la piața muncii, a fost redusă de la 12 la nouă luni. Aceasta este doar una dintre schimbările aduse Legii privind protecția internațională din Slovenia, ca urmare a intervențiilor UNHCR pe lângă Ministerul de Interne.
- O altă îmbunătățire adusă de același act normativ a vizat acordarea unei sume de bani solicitanților de azil pentru mici cheltuieli personale.
- Schimbul deschis de opinii între UNHCR, autoritățile slovene și ONG-uri în cadrul procesului AGDM a condus la îmbunătățirea permanentă a condițiilor de recepție în Slovenia în decursul anilor. În 2010, spre exemplu, rezidenții din Casa Azilului din Ljubljana au fost mai mulțumiți de consilierea și serviciile sociale acordate familiilor decât în anul precedent. Asistenții sociali acordă acum mai multă atenție nevoilor celor mai vulnerabile categorii ce includ copii, minori neînsoțiți și femei singure.

Recomandări pentru protecția refugiaților

- Planurile actuale de integrare ale fiecărui beneficiar al protecției internaționale trebuie evaluate și revizuite pentru a răspunde mai bine nevoilor refugiaților.
- Toți factorii implicați trebuie să sprijine și să promoveze independența economică și inițiativele pentru găsirea unui loc de muncă.
- Beneficiarii protecției internaționale trebuie să aibă acces la locuințe sociale / locuințe oferite de organizațiile non-profit.
- Refugiații în vârstă, mai ales cei care nu pot să își câștige singuri existența, trebuie să beneficieze de un sistem de asistență.
- În locul rambursării costurilor asistenței medicale oferite refugiaților, aceasta trebuie plătită direct și automat de MI. Acest lucru va ajuta și pacienții fără bani să aibă acces la asistență medicală.

Recomandări pentru procedura de azil

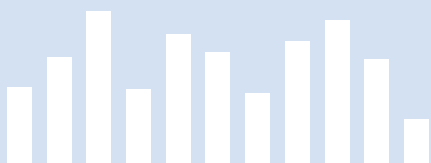
- Perioada de timp necesară soluționării cererilor de azil trebuie redusă de la doi ani sau chiar mai mult și adusă în linie cu Legea privind protecția internațională (din 2007), care stipulează că cererile trebuie soluționate în termen de șase luni de la depunere.
- Ofițerii care analizează cererile de azil trebuie să furnizeze cât mai multe informații detaliate solicitanților cu privire la progresul cererii lor, inclusiv o explicație cu privire la întârzierea procesului.

- Intervievatorul trebuie să explice procedura de azil solicitantului atunci când se depune o cerere de protecție internațională și să se asigure că solicitantul înțelege importanța interviului și rolul acestuia în procesul de determinare a statutului.
- Furnizarea de consiliere și psihoterapie individuală victimelor traumelor și violenței încă de la sosirea lor în țară.
- Solicitanții de azil care stau în locuințe private trebuie să aibă acces la consiliere din partea asistenților sociali, dacă este necesar, la fel ca și rezidenții Casei Azilului.
- Renovarea locului de joacă pentru copii în Casa Azilului din Ljubljana pentru a oferi suprafață alternativă mai moale decât betonul, și a preveni astfel rănilor.
- Instituirea unor aranjamente mai flexibile decât Regulamentul de ordine interioară aplicabil în prezent în Casa Azilului cu privire la ieșirea și intrarea adulților pe timp de noapte în imobil.
- Permisivitatea ca solicitanții de azil să își poarte propriile haine și să se miște liber în interiorul centrului de custodie publică.
- Asigurarea accesului gratuit la consiliere juridică și la un interpret, pentru toți solicitanții de azil aflați în centrele de custodie publică, astfel încât ei să își înțeleagă pe deplin situația și drepturile.

Date statistice

În 2010, 246 de persoane au cerut azil în Slovenia, dintre care 197 bărbați și 49 femei. Majoritatea au provenit din Turcia, Afganistan, Bosnia și Herțegovina și Kosovo. Acest număr reprezintă o ușoară creștere față de cele 201 cereri depuse în anul 2009 și respectiv 240 în 2008.

În 2010, 21 de persoane au primit statutul de refugiat, comparativ cu 16 în 2009 și doar 2 în 2008. Doar 2 persoane au beneficiat de protecție subsidiară în 2010.

LEGENDĂ

0 50 100 200 km

	Frontieră de stat		Centru de cazare
	Drumuri principale și autostrăzi		Centru de integrare
	Punct de trecere la frontiera externă a UE		Centru de tranzit /evacuare în regim de urgență
	Punct de trecere maritim la frontiera externă a UE		Centru de recepție
	Aeroport internațional		Centru pentru copiii separați
	Capitală de stat		Adăpost pentru persoane cu protecție subsidiară
	Orășe și sate		Birou proceduri de azil
	Birou al UNHCR		Structuri guvernamentale / ale poliției de frontieră și ale serviciului imigrări
	Centru de detenție al Poliției/Poliției de Frontieră		NGO care acordă asistență non-juridică refugiaților
	Centru de detenție		Punct principal de intrare în țară

Bulgaria

UNHCR - Bulgaria

Denkoglu Street 19, 1000 Sofia, Bulgaria

Tel. +359 2 980 2453, Fax: +359 2 980 1639

e-mail: bulso@unhcr.org, www.unhcr.bg

Republica Cehă

UNHCR - Republica Cehă

Náměstí Kinských 6, 150 00 Prague 5, Czech Republic

tel.: +420 257 199 860-1, fax: +420 257 199 862

e-mail: czepr@unhcr.org, www.unhcr.cz

Ungaria

UNHCR – Reprezentanța Regională pentru Europa Centrală

Felvinci út 27., 1022 Budapest, Hungary

tel.: +36 1 336 3060, fax: +36 1 336 3080

e-mail: hunbu@unhcr.org, www.unhcr.hu

Polonia

UNHCR - Polonia

Al. Szucha 13/15 lok.17, 00-580 Warsaw, Poland

tel.: +48 22 628 69 30, fax: +48 22 625 61 24

e-mail: polwa@unhcr.org, www.unhcr.pl

România

UNHCR - România

UN House, 48A Primaverii Blvd., sector 1,
011975 Bucharest, Romania

tel.: +40-21-201 78 72, fax: +40-21-210 15 94

e-mail: rombu@unhcr.org, www.unhcr.ro

Slovacia

UNHCR - Slovacia

Štúrova ul. 6, 811 02 Bratislava, Slovakia

tel.: +42 1 52 927 875, fax: +42 1 52 927 871

e-mail: svkbr@unhcr.org, www.unhcr.sk

Slovenia

UNHCR – Reprezentanța Regională pentru Europa Centrală

Felvinci út 27., 1022 Budapest, Hungary

tel.: +36 1 336 3060, fax: +36 1 336 3080

e-mail: hunbu@unhcr.org, www.unhcr.si